

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lasku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh zehuává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novín v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 8.

Sobota (Saturday) 21. 2. (February) 1987

Před 125 roky zemřel v holandském Rotterdamu naš hudební skladatel František J. Škroup

Právě 7. února 1987, kdy toto píše, uplynulo 125 roků od smrti jednoho našeho velikého vlastence. V Rotterdamu v Holandsku zemřel toho dne r. 1862 skladatel národní hymny „Kde domov můj“ - český muzikant František Jan Škroup. Protože to byl rodák z východních Čech, cítím, že je mojí povinností napsat alespoň krátkou vzpomínku do Hlasu národa, i když to bude uveřejněno o dva nebo tři týdny později; to není jistě dlouhá doba v porovnání k 125 letům.

František Škroup se narodil 3. června 1801 ve Velkých Voticích u Pardubic. Jeho otec Dominik Škroup - kantor a varhaník - byl shodou okolností též svědkem na svatbě vynálezce ručadla Františka Veverky a jeho mladé choti Magdaleny. V Škroupově rodině dva bratři - František a Jan Nep. - záhy projevovali hudební nadání, které jejich otcům dobrý muzikant - všemožně podporoval. Později rosický děkan dp. Hynek Kuchynka vypravil nadějného žáka do Prahy, kde mu sehnal místo vokalisty (zpěváka) v Loretě. A tak František zahájil svoji slavnou muzikantskou dráhu a jedním z jeho úspěchů byla první česká opera „Dráteník“, která měla premiéru ve Stavovském divadle v

Praze 2. února 1826. Od toho času se František Škroup věnoval výlučně divadlu a hudbě. Významné místo v národě si zajistil tím, když pro Tylovu hru „Fidlovačka“ složil hudbu, ve které též byla píseň „Kde domov můj“. Píseň tu skládal v pochmurné listopadové noci 1. P. 1834 u lůžka nemoené manželky v Praze v Myslíkově ulici čp. 187. Skladatel se dožil toho, že jeho dílo bylo vyvoleno českým národem za národní hymnu. Po založení 1. republiky se stala první částí státní hymny.

Jako mnoho našich českých muzikantů, kteří nenalezli uspokojivého uplatnění ve své vlasti a obohacovali svým uměním národy celé Evropy, tak i František Škroup na sklonku svého života odešel do ciziny a v Holandsku působil jako kapelník Rotterdamské opery. Tam též zemřel a hrob tvůrce naší národní a státní hymny vešel v zapomenutí.

Ostatně to byl a dosud je smutný osud mnoha českých vlastenců, kteří v průběhu dlouhých staletí z různých důvodů opouštěli a ještě opouštějí rodnou zemi. Škoda - věčná škoda pro národ.

F. J. Janoušek

Poznámka redakce:

Škroupův hrob na Ústředním hřbitově v Rotterdamu není tak docela opuštěn, stejně jako není zapomenut hrob Mistra Jana Amose Komenského v Naardenu u Rotterdamu, a místo up-

František Škroup (1847)

Tanec na pouť ševcovského cechu zv. Fidlovačka (1869)

álení Mistra Jana Husa v Kostnici. Na všechna tři místa se věčně pamatovalo za Masarykovy a Štefánikovy republiky. Před pěti lety - v r. 1982 - jsme u příležitosti 120. výročí Škroupovy smrti - věnovali jeho záslužnému dílu titulní stránku H.N. a přinesli jsme tehdy s jeho podobiznou i fotografii jeho hrobu v Rotterdamu a obrázek světnice z pražského domu v Myslíkově ulici čp. 187 s postelí, na které umírala jeho milovaná žena, a stolem, na němž dokončoval skladbu písně na Tylův text „Kde domov můj“, jež je dodnes náš národní

hymnu a první částí čs. státní hymny.

Škroupův hrob našlo, obnovilo a staralo se o jeho udržování na katolickém oddělení dnešního hřbitova Grooswijk u Rotterdamu pražské vlastenecké sdružení „Pieta“. Na domě v Rotterdamu, kde Škroup bydlil, spolek Pieta dal umístit zároveň pamětní desku. Na hřbitově ve Lhoticích u Želiva byl kdysi obnoven a opraven hrob 11letého Škroupova synáčka Oldřicha. V jubilejním roce 1934 (100 let hymny) se konala v pardubickém museu i výstava skladeb a jiných

památek učitelských členů Škroupova rodu, zvláště Škroupova otce Dominika a bratra Jana Nep.

V Praze zemřela první i druhá choť Škroupova, jeho syn Alfréd, býv. kapelník u německých divadel a pak majitel hudebního nakladatelství v Praze († 1914). Už v době 1. republiky zemřela v Praze Škroupova dcera Božena, učitelka hudby (1847 - 1928), Škroupova vnučka Berta (také učitelka hudby) a další příbuzní. Jiní členové Škroupova rodu splýnuli v cizině s jiným kulturním prostředím.

Ota Hora, Ottawa:

**Churchill tři měsíce před
komunistickým pučem
v Československu:**

**Provedeme útok
atomovými bombami
na Moskvu!**

PŘED 39. ROKY ...

Z tragických dnů 24.-28. února 1948
Generální stávka dělníků v ČKD -
Vysočany (býv. čs. Kolben Daněk)

Když se blížil konec světové války, zástupci demokratických států a Sovětského svazu se scházeli k závěrečným poradám o podmínkách míru. Už tehdy byly patrné neshody mezi spojenci. Americký vyslanec v Rusku Mr. Bullit se netajil svými obavami a veřejně se ozval: „Jak vývoj pozoruji, Baltické státy, Polsko, Rumunsko, Maďarsko a Československo budou co nevidět ovládnuty Sovětským svazem; Rakousko,

Jugoslávie a Itálie snad.“ To rozhořčilo velký počet reprezentativních intelektuálů, kteří zaslepeně důvěrovali Sovětskému svazu a podepsali prohlášení - (dokonce i Einstein, tehdy tak významná osobnost, tak učinil) - ve kterém se Bullit obviňuje ze špinavé propagandy proti spolupráci západních demokracií se Sovětským svazem. Sotva uplynul rok, Baltické státy byly ovládnuty Ruskem... (Dokončení na str. 12)

Sloupek informací

o politicko - hospodářské situaci v Mexiku - v naší sousední zemi na jihu, o jeho neklidných politických dějinách během posledních sto let, hospodářsky nedobré současnosti a nebezpečně rudých úskalích v budoucnosti.

V Mexiku vládne jen jediné polit. hnutí - „Institucionální strana revoluce.“

V Mexiku vládne diktátorsky „Institucionální strana revoluce“; pouze její člen se může stát - podle nynější mexické státní ústavy - prezidentem země, členem vlády a vysokým vládním úředníkem. V parlamentě tato strana drží povinně absolutní většinu, a je „veřejným tajemstvím“, že výsledky voleb jsou vždycky upraveny tak, aby dosáhla zdrcujícího vítězství; církev tam však není už pronásledována jako tomu bylo při revoluci v dvacátých letech. Pouze ve školách učitelé občas proti církvi, kněžím a sestřičkám štvou, a na ulicích nesmí chodit v hábitech, ani v kolářku. Jméno „strana revoluce“ však nemá nic společného s komunistickou revolucí, i když se od r. 1877 - (kdy se vlády v Mexiku zmocnil prezident Diaz a zavedl tam vojenskou diktaturu) - přehnal nad Mexikem několik různorodých občanských válek a revolucí, jejichž vůdcové se

střídatě inspirovali z marxismu a levicového liberalismu. - Odluku církve od státu, zabavení veškerého církevního majetku a podřízení církve státní moci provedl r. 1917 prezident Carranza svou státní ústavou z Queretaru, když mu USA pomohly se zbavit obou protivníků tehdejšího triumvirátu Carranza - Villa - Zapata.

K porozumění tehdejších neustálých politických sporů v Mexiku je si však třeba aspoň zkratkovitě připomenout, co všechno jim od vojenské diktatury již zmíněného prezidenta Diaze předcházelo. Pro tento informační článek necháme stranou objevení Mexika Španěly, jeho kolonizaci a boj o nezávislost, kterou tam dokonce vedli kněží - misionáři a připomeneme si politickou historii Mexika během posledních sta let.

Posledních 100 let politických dějin Mexika ve zkratce.

Prezident Diaz, který r. 1877 svrhl pres. Sebastiána Lerdo de Tejada, vládl Mexiku celých 24

let až do r. 1911 - (s výjimkou čtyř let - 1880-84 - kdy diktoval civilnímu prezidentu Gonzálesovi.) - Za dvacetileté diktátorské vlády se Diazovi podařilo Mexiko hospodářsky i kulturně povznést, všechny revoluční zárodky a povstání Indiánů krvavě potlačil svou armádou a četnictvem. Vybuudoval železnice, továrny, školy, měděné doly, zahraniční obchod, urovnal politické spory s USA, Guatemalou a Venezuelou, ale indiánským domorodcům vzal půdu a dal jim mexické aristokracii k výnosnějšímu obdělávání. To mu nakonec ještě i s jinými důvody podrazilo nohy. V roce 1908 propukla proti němu revoluce, ve volbách zvítězil Fr. Madero s programem agrární reformy. V r. 1910 dal však Diaz Madera zatknout, ten uprchl do USA, a protože se Diaz začal zajímat o přičen Japonska, USA podpořily povstání proti Diazovi, Madero se vrátil do Mexika, Diaze donutil k resignaci a k odchodu do exilu. Dlouho však nevládl, protože nedovedl provést změnu v agrární reformě, a tak ztratil podporu lidových mas, které jej s pomocí USA postavily do čela vlády země. Revolucí se proti Maderovi zmocnil vlády Victoriano Huerta, přinutil Maderu a místopředsedu k odstoupení a 22. února 1912 je dal zastřelit. Mexiko se znovu postavilo na odpor, v čele povstání stáli Carranza, Villa a Zapata s programem sociální a agrární reformy, kterou chtěl provést i Huerta, ale toho USA nakonec neuznaly, a 14.7.1914 musel resignovat. A ti tři zbylí - Carranza, Villa a Zapata si začali říkat „vůdci vítězné revoluce“ - z čehož je dnešní název politické vládní strany v Mexiku. US prezident Wilson poslal v dubnu r. 1914 do přístavu Veraacruz - (vybudovaného Diazem) - US mariny, Argentina, Brazílie a Čile navrhly své zprostředkování k smíru s USA a tak Huerta už 14. července 1914 resignoval. Mezitím se „tři vůdce vítězné revoluce“ dostali do sporů, protože se nedohodli na žádném prakticky proveditelném reformním programu, a tak začala nová občanská válka, v níž nabyt vrchu Carranza, jenž dovedl nakonec sjednotit zemi za svou navrhovanou zemědělskou reformou. V lednu r. 1915 ji dal odhlasovat a vrátil pozemky - tzv. „občiny“ - indiánskému domorodému obyvatelstvu. Občanská válka však přesto sporadicky pokračovala, protože Carranzův protivník Villa nechtěl ustoupit, v Santa Isabel dal zavraždit 18 US občanů a 9. března 1916

vpadl dokonce se svými vojáky na území Spojených států. Wilsonova vláda poslala do Mexika trestnou expedici, vedenou gen. Pershingem. Když se věci urovnaly, US vojáci se z Mexika vrátili a Carranza dal prohlásit v r. 1917 svou novou mexickou ústavu s odlukou církve od státu. Avšak už v r. 1919 byla Carranzova posice v zemi oslabena, a vzniklo proti němu povstání, vedené opět novým triumvirátem de la Huerta - Obregon a Calles. Povstání začalo v dubnu 1920 a už 21. května 1920 byl Carranza zabit. Od června do listopadu prezidentoval v Mexiku de la Huerta, ale už v prosinci téhož roku 1920 se stal prezidentem Obregon. Tomu se podařilo zemi utiřit agrární reformou, urovnal i spor s petrolejářskými cizími společnostmi a 31. srpna 1923 USA uznaly Obregonovu vládu. Vyvolal mu však nový spor s Vatikánem, když jeho vláda zakázala vyučování náboženství ve školách a všechny náboženské úkony a procesy na veřejnosti. V prezidentských volbách v prosinci r. 1924 zvítězil s pomocí USA Obregonův oblíbenec Calles, podporovaný mexickým dělnictvem. Avšak v r. 1925 se dostal také do sporu s USA, když dal odhlasovat vyvlastňovací dekret a zákon proti nabytí mexického přírodního bohatství cizinci. Spor se nakonec smírně vyřešil v r. 1927, ale konflikt s Vatikánem pokračoval, když Callesova liberální vláda deportovala celou řadu biskupů a představených řeholí. Vzniklo krátkodobé povstání generálů Gonéza a Serrana, které se však Callesovi podařilo potlačit. Po Callesovi se měl stát znovu prezidentem Obregon, ale 17. června 1928 byl zavražděn. Calles nově jmenování za prezidenta odmítl, a tak mexický kongres zvolil v prosinci 1928 novým prezidentem Emila Portes Gilla. Avšak už po třech měsících vzniklo proti němu vojenské povstání, které potlačil pensionovaný Calles. Dne 21. června 1929 prezident Portes Gilla podepsal konkordát s Vat-

ikánem - (náboženství se smí vyučovat jen v kostelích, kostely patří státu, ale věřící si je musí zčásti vydržovat, a pro 25 tisíc věřících smí být vždy jen jeden kněz, kterého si musí sami živit a vydržovat.) - Gillovým nástupcem se stal v listopadu r. 1929 Pascual Ortiz Rubio, který už v r. 1930 přerušil dipl. styky s SSSR, protože se Moskva přilíš pletla do obtížných mexických vnitřních záležitostí.

Calles však vytýkal Rubiovi jeho smířlivý postoj k Vatikánu, a proto se Rubio v září 1932 vzdal svého úřadu a jeho nástupcem se stal generál Abelardo L. Rodriguez a po něm Cardenas, který poslal mexického arcibiskupa Leopolda Ruil y Florese do exilu kvůli jeho pastorační horlivosti: A tak se Mexiko znovu rozešlo s Vatikánem. Těsně před 2. světovou válkou se mexická vláda opět naklonila více doleva, takže Stalinův pozdější nepřítel L. Trocki našel v Mexiku exil a Stalin tam mohl poslat i jeho vraha, který se pak po odpykání 20letého žaláře mohl na čs. cestovní pas vrátit přes Prahu do Moskvy, kde dostával - ještě za Brežněva - tučnou pensí. Ostatní historie Mexika byla už klidnější a je nám známá.

Polit. a hospodářská současnost Mexika.

Dnes je komunismus v Mexiku zakázán, ekonomie je převážně kapitalistická, a výraz „Inst. strana revoluce“ už ani Mexičanům mnoho neříká. Dnešní prezident de la Madrid je samozřejmě také členem této strany. Jak známo, Mexiko dnes prochází velmi těžkou ekonomickou krizí, způsobenou příliš vysokým populačním přírůstkem, chybami ekonomické politiky vládnoucí strany za dvou předchůdců prezidenta de la Madrid - tj. za prezidentů Echeverría a Lopez-Portillo a náhlým poklesem cen ropy. Mexičané nemají tradičně své americké severní sousedy ve velké lásce, ačkoliv mnozí z nich přicházejí do Spojených států za

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilů a potřebám našich drahyh doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: **Father VOJTĚCH VIT, O.S.B.**
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, IL. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplata:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

První poradce a zástupce: **Henry T. SYNEK**

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

February 21, 1987 — Vol. XII. No. 8.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

práci, a to i ve velkém počtu ilegálně. Nezapomínají ale na to, že v minulém století Yankeeové vyrvali válkami Mexiku rozsáhlá území, která nyní tvoří jih a západ Spojených států.

V přítomnosti právě stávkuje v hlavním městě více než 300.000 studentů Národní autonomní university - (jejíž počátky sahají do r. 1553, kdy ji založila za španělské vlády církev) - největší university v Latinské Americe. (Nejstarší universita na americkém kontinentě je univ. sv. Marka v peruánské Limě z r. 1438.) Vláda v Mexiku byla totiž zněkudněna stále klesající akademickou úrovní této university a chce to napravit zvýšením školného, přísnějšími přijímacími zkouškami a také většími požadavky při zkouškách. Studenti namítají, že prý těmito reformami by byli postiženi zejména studenti chudých sociálních tříd. V roce 1968, kdy studenti téže university zahájili generální stávkou a demonstrovali proti vládě, nebyly s nimi konány žádné okolky. Vláda proti nim poslala armádu, která hned zahájila palbu. Přitom bylo zabito více než 300 studentů - (úředně byli přiznáni pouze tři mrtví) - a ještě větší počet byl postřelených. Tím byly stávky a demonstrace rázem skončeny. Je nebezpečí, že i letos by mezi vládou a studenty mohlo dojít k podobné konfrontaci; vláda se však snaží urovnat tuto rozepřímírovou cestou. De la Madrid už má dost potíží kvůli špatné ekonomické situaci země, a potlačením studentské stávky by si svou situaci mohl ještě zhoršit. Kromě toho v roce 1988 se v Mexiku budou konat prezidentské volby. O příští prezidentský mandát se zajímají čtyři vládní ministři: tajemník školství, tajemník vnitra, tajemník rozpočtu a programace a tajemník energetiky a důlnictví. Žádný z nich nechce, aby vláda jednala příliš brutálně ve vztazích s universitními studenty, protože jinak by sami ztratili naději stát se budoucím mexickým prezidentem. Proto se čeká, že mexická vláda ve svém úsilí vyřešit tuto universitní krizi bude postupovat velmi opatrně. De la Madrid se po druhé prezidentem stát nemůže, protože

dnešní mexická ústava dovoluje pouze jeden šestiletý prezidentský termín.

□ **Nebezpečí marxist. revoluce v Mexiku stále trvá.**

Všemu „zdánf se“ navzdory, že Mexiko je dnes v bezpečí před komunistickou revolucí, Moskva se o Mexiko nepřestala nikdy živě zajímat právě kvůli všem jeho sociálním nepokojům z konce minulého století a začátku našeho, a hlavně kvůli jeho strategické poloze v sousedství USA. Jenomže své taktické plány na rozpoutání guerillové války v Mexiku je nucena stále měnit, protože se vyhýbá přímému střetnutí s Washingtonem. Znalci taktiky moskevských plánovačů místních „národních osvobozovacích válek a revolucí“ mají dnes za to, že Moskva má naplánované revoluce ve Střední Americe, jakmile se udrží sandinisté u moci v Nikaragvě. Přes Honduras a San Salvador se pak chtějí dostat buď do Guatemaly či býv. britského Hondurasu (dnešní státček Belize, a odtud do jižního Mexika, anebo až po pádu všech států Střední Ameriky až po Panamu. Je všeobecně známo, že jih Mexika je zvláště chudý, že se tam za posledních sto let nepostavila ani jedna venkovská silnice, a že mexičtí marxističtí „socialisté“ v USA nezapomínají, ale vytrvale si budují v mexickém prostředí měst jako je Chicago, Miami a Los Angeles své dobře organizované politické buňky. Soudruh Gorbačov však přišel i s novým plánem: vzdor vládnímu zákazu komunistické strany v Mexiku hodlá nyní Mexiko osobně navštívit, založit na jeho západním pobřeží poblíž mexicko - amerických hranic dva sovětské „konsuláty“ dohodou se s Mexikem o „rybolovu“ a nákupu veškeré přebytečné mexické ropy. A tohle je pro USA asi to nejnebezpečnější a pro budoucí pádu kolonu Sovětů v Mexiku to nepochybnější, zvláště uspeje-li rudý car „Michal veliký“ - Gorbačov ve svých plánech v Brazílii, v Argentině a ve výrobě „uspávacích pilulek“ pro „bezpečné noci“ našich naivních členů US kongresu.

Výroční schůze Čs. ženské národní rady v exilu, Chicago

V neděli 15. února 1987 se konala výroční schůze Československé ženské národní rady v exilu, Chicago, ve škole T.G. Masaryk v Cicero. Schůzi zahájila předsedkyně M. Friedová, uvítala přítomné členky a hosty a vzpomněla zemřelých sester.

Po krátkém kulturním programu O. Kovářové o různých vlnách emigrantů v tomto století, se přikročilo k čtení zápisu z minulé valné hromady, načež následovaly zprávy funkcionářek. Sestra Rokničová zajímavě přednesla zprávu o činnosti ČZNR v minulém roce a zakončila zprávu s velmi protičtenou recitací. Sestra účetní M. Fastová dodala, že ČZNR darovala za posledních 35 roků svého trvání různým organizacím, školám a jednotlivcům \$81,791.07. Po udělení absolutoria se přikročilo k volbám.

Předsedkyní pro další rok byla opět zvolena M. Friedová. Mistopředsedkyně: R. Nehasilová a B. Čiháková. Jednatelky: V. Rokničová a A. Pachnerová. Účetní a pokladní: M. Fastová. Zapisovatelka Anastazie Bártová. Předsedkyně pracovních výborů: mezinárodní - R. Nehasilová, společenský - Kalkusová, Žízalová; kulturní a tiskový - O. Kovářová, hospodyně - Irová, Frůhaufová, Ryšavá. Lidové umění a bazarový program: B. Veisová. Revisorky účtů: Halašková, Kraupnerová a náhradnice Vaňková. Delegátky do Oblastního výboru ČSNRA: Košťálová, Pachnerová, náhradnice Nehasilová. Delegátky do „Am. Congress“: Nehasilová, Košťálová, náhradnice Čiháková. Členky výboru: Brádková, Drahotová, Jaktová, Jelinková, Kapetanovičová, Mejzrová, Míklazsewská, Pejšová, Rozbořilová, Růžičková, Šrotýřová, Švehlíková, Vrázová, Ženíšková.

Ve volných návržích byly odhlasovány peněžité dary různým krajanským a americkým organizacím, školám a jednotlivcům.

Plánované podniky ČZNR v r. 1987 - 8. dubna „Reciprocity Day“ (přátelská výměna) pro 6. District III. Federation of Women's Club; 11. a 12. května „University of Chicago“ - vzpomínka na T.G. Masaryka - 50. výročí od jeho smrti. Program vypracuje U of C.; 6. prosince - Bazar.

Za tiskový výbor
O. Kovářová

Mimořádný úspěch XXIX. Representačního plesu

Každým rokem bývá plesový výbor stíhán obavami, jaké asi bude počasí, zda sněhová bouře, anebo velké mrazy neohrozí jeho velkou práci, kterou věnují přípravám Representačního plesu. Letošního roku to bylo bez obav. Počasí bylo téměř předjarní a „Wethermani“ na televizi se předháněli v nejlepších předpovědích. A tak pěkné počasí mělo jisté také zásluhu na velkém úspěchu plesu. Přišlo na 500 návštěvníků, kteří uživali příjemné zábavy a tance do pozdních hodin. Když hudba skončila, nikomu se ani nechtělo domů.

Ples byl zahájen promenádou a valčíkem a pak ihned br. Frank Schultz, předseda plesového výboru, uvítal všechny přítomné a zahájil uvádění debutantek, které se mezitím seřadily se svými rodiči na jevišti, krásné a vkusně vydekorovaném. Br. Schultz představil každou jednotlivě, uvedl jejich školní uplatnění a studijní zájmy a představil také jejich rodiče. Eskortující páni je pak doprovodili do tanečního prostoru, kde zatančili valček se

svými otci. Pak ihned následovalo pěkné taneční vystoupení těch mladých püvabných dívek s jejich průvodci a sice polonéza a tango. Obojí bylo vzorně provedeno po obětavém nacvičování tanečním mistrem Zdenkem Machálkou a jeho paní Vlad'kou. Všichni návštěvníci byli nadšeni tím pěkným vystoupením, což projevili dlouhotrvajícím potleskem.

Debutantky a jejich doprovázející pánové byli následující: sl. Denise Demaria - David Škach, Věra Gajdová - Frank Gajda, Zuzana Horáková - Jaroslav Kulhánek, Michelle Kuncová - Carl Pistorius, Angela Lemkeová - Ludvík Příkazský, Erica Millerová - Frank Schultz, Michelle Roderová - Frank Červený, Míla Šebestová - Chris Zebig, Jitka Šťastná - Karl Kulhánek.

Byl to společenský večer mimořádné úrovně, na který budou všichni a zejména ti mladí, kteří vstupovali do společenského života, dlouho vzpomínat. Pořadatelé a blavně činovníci plesového výboru si zaslouží plného uznání za tuto dobrou práci, kterou konají v našem krajanském životě.

J.R.

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conveni-
ence for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Kašpárkovo loutkové divadlo.

v sobotu 28. února 1987
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole

5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdárek,
klání se vám Kašpárek!!

599-1372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHES AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vynález sklenářů dědy a otce v Československu

DOBA "BĚHEM ROKU"

7. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Prosimé tě, všemohoucí Bože, — dej nám správné poznání a pohň naši vůli, — abys našel zalíbení v našich slovech i skutcích. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z TŘETÍ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Lv 19, 1-2, 17-18)

Hospodin řekl Mojžišovi: "Mluv k celému společenství izraelských synů a řekl jim: Buďte svatí, poněvadž já, Hospodin, váš Bůh, jsem svatý!"

K svému bratru neměj nenávisť, ale otevřeně ho napomeň, aby ses kvůli němu neobtěžil hříchem. Neměj se, nechovej proti svým krajanům zášť, ale miluj svého bližního jako sebe. Já jsem Hospodin!"

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM (1 Kor 3, 16-23)

Bratři! Nevíte, že jste Boží chrám a že ve vás bydlí Boží Duch? Kdo by Boží chrám ničil, toho zničí Bůh. Neboť Boží chrám je svatý, a vy jste ten chrám!

Ať nikdo sebe neklame! Myslí-li si někdo mezi vámi, že je moudrý, jak to chce tento svět, musí se napřed stát "pošetilým". Jenom tak se stane moudrým. Moudrost totiž, jak jí chce tento svět, je v Božích očích pošetilost. Stojí přece v Písmě: 'On chytá moudré do léčky jejich vlastního chytráctví', a dále: 'Pán dobře má výpěchy moudrých: nejsou k ničemu.'

Nikdo ať proto neklade svou chloubu do lidí. Všecko je přece naše: Pavel, Apoštol i Kéfas, svět, život i smrt, to, co už tady je, i to, co teprve přijde, všecko patří vám. Vy však náležíte Bůhu a Kristu Bohu.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 6, 38-48)

Ježíš řekl svým učedníkům: "Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Úho za oko a rub za rub'. Já však vám pravím, abyste neodpíčili zlému; ale kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou; a tomu, kdo by se chtěl s tebou soudit a vzít ti košili, nech mu i plášť. Kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě. Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej.

Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepříteli svého'. Já však vám pravím: Milujte své nepříteli, dobře číste těm, kdo vás nenávidí, a modlete se za ty, kdo vás hanobí a pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a dává dešť padět na spravedlivé i nespravedlivé.

Jestliže tedy budete milovat ty, kdo vás milují, jaká vás čeká odměna? Což i celou nocní totéž? A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž? Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec."

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu
31. ulice v Astorii, N. Y.

je nyní
**ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ**

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků,
Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovanské speciality -
kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry.

Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny,
narozneniny a přátelské besedy.

SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE
hostitelka Jarka

P. Adalbert M. Zuna:

7. NEDĚLE „BĚHEM ROKU“ dne 22. února 1987

1. Čtení -

(Levitikus 19., 1.-2., 14.-18.):

Ve Starém zákoně byla kniha „Levitikus“ souhrnem obřadních předpisů izraelského národa. Bůh mu dal skrze Mojžiše podrobné předpisy, které měly řídit všechny obřady izraelské bohoslužby. Zároveň však podávala i mnoho předpisů, jak se chovat a jednat v denním životě se soukmenovci v cizině a mnohé jiné příkazy, týkající se jejich osobního života. Celá kniha má zvláštní ráz. Jejím úkolem bylo odlišit izraelský národ od ostatních národů vírou v pravého Boha - Stvořitele, kterou měl Israel šířit kolem sebe svým příkladným jednáním. Dnešní čtení je rozvedení myšlenky, jež byla prvním požadavkem izraelského náboženství. V Egyptě bylo izraelskému lidu řečeno, že je mnoho bohů. Bylo třeba je znát a mít k nim úctu. Jediný pravý Bůh se však zjevil židovskému lidu. První pravda, kterou jim oznámil byla, že není žádných pohanských bohů. Je pouze jeden Bůh, který stvořil nebe i zemi. A ten Bůh si vyvolil Abraháma, Izáka, Jakuba a židovský národ, aby byl Jeho lidem. a aby byl živým důkazem všem národům, že je pouze jeden lid Boží, odlišný od všech ostatních národů. Bůh je dokonalý a svatý. Proto musí i jeho lid na zemi být výjimečně svatým a dokonalým národem. Musí přijmout Zákon, který mu ukáže cestu k dokonalosti, jež jej má odlišit v spravedlivém jednání od ostatních národů. Proto jsou předpisy a příkazy této knihy vždy doprovázeny připomínkou: „Já jsem Hospodin...“ Nebyly to předpisy vždy snadné. Kromě obřadních předpisů tu byly mnohé podrobné zákony, které vyžadovaly velikou spravedlnost a nezištnost a stálý ohled na zájmy a potřeby bližního. Tyto předpisy však jsou zárukou velké důstojnosti lidu Božího. Jsou bezpečnou cestou, jež učiní Israele velkým, šťastným a požehnaným národem.

2. Čtení -

(1. list ke Korint'ánům 3., 16.-23.):

Také svatý Pavel měl jistě potíže se svými věřícími v Korintě. Bylo příliš mnoho lidského a světského v jejich smýšlení. Pokládali přijatou víru za jakýsi světský názor, za filosofii toho, kdo jim ji předložil a ne za prostou zjevenou Pravdu boží. Zapomněli, že evangelium vyžaduje pokorné přijetí Krista jako jediného zdroje spásy. Před pravdou evangelia musí vše lidské ustoupit do pozadí. Všichni apoštolové byli pouze svědky boží Pravdy, hlasatele božích zjevení, Kristova ukřižování a Zmrtvýchvstání. Aby je přiměl k lepšímu smýšlení, užívá mocného důkazu: „Nezapomeňte, že jste zasvěceni Bohu! Duch svatý vás posvětil, učinil z vás chrámy, ve kterých přebývá sám Bůh!“ - I v pohanském světě každý věděl, že chrám je nedotknutelný, posvátný. „Jestliže se zpronevěřujete Kristu, znesvěcujete chrám Boží, porušujete dílo Boží ve vás. Je třeba, abyste se cele dali Bohu, zachovávali všechna přikázání, zvláště přikázání svornosti a bratrské lásky, aby Bůh byl s vámi spokojen a přebýval ve vás jako ve svém chrámě.“ - A tato věrnost Bohu má svou odměnu. „Budete opravdu svobodní! Nic vám nemůže uškodit. Celý svět vám bude patřit. Budete-li poddáni Kristu, zmizí všechny nesváry mezi vámi, budete mít v srdci pravý mír, protože v Kristu jste spojeni s Bohem, zdrojem všeho štěstí, vši svobody, duševního pokoje a všeho života.

Evangelium - (Matouš 5., 38.-48.):

Dnešní evangelium je v plném smyslu doplněním a naplněním Starého zákona. Dle knihy Levitikus Bůh nekonečně dokonalý se zjevuje svému lidu a žádá od svého lidu, aby byl dokonalý též. Předpisy knih Zákona vysvětlují Božímu lidu, v čem ona dokonalost spočívá. „Buďte svatí, poněvadž - já Hospodin - váš Bůh, jsem svatý.“

V dnešním evangeliu „druhý Mojžiš“ - onen velký prorok přislíbený Božímu lidu Mojžíšem - Kristus - už nepřináší

Desatero s hory Sinaj, ale sám na Hoře Blahoslavenství v Galileji, předkládá lidu novou úmluvu, Nový zákon, který má vést lid Boží k dokonalému poznání Boha k němuž vede zase jen svatost života: „Buďte dokonalí, jako je dokonalý Otec váš nebeský.“

Vidíme však jasný rozdíl mezi Starým a Novým zákonem. První smlouva učiní z těch Izraelitů, kteří ji přijmou lid Boží. Druhá smlouva je příslib, že všichni ti, kdo uvěří Kristu a přijmou Jeho Zákon spravedlnosti a lásky, stanou se syny a dcerami Božími, dětmi nejvyšší laskavého nebeského Otce všech národů. Ovšem, požadavky, jež Kristus ukládá, jsou požadavky skutečně svatosti. Boha můžeme napodobit jen láskou, jež nezná meze. Bohu se nikdy nevyrovnáme, leč musíme ve svém úsilí jít tak daleko, jak jen je možno. Přikázání Kristova jsou zcela nezvyklá, zdá se nám, že jdou někdy až za hranice lidských možností. K dosažení vnitřního klidu, spokojenosti a věčného života není však jiné cesty než Zákon nové lásky, dokázané obětí, v níž spočívá dokonalá svatost. Můžeme to vysvětlit přirovnáním: „Musíme odporovat zlu, ale to neznamená, že se nedáme jen unést proudem kolem nás, že se postavíme na odpor. Musíme „jít proti proudu“ a přemáhat zlo dobrem.“ Ovšem, toho dosáhneme jen s pomocí milosti Boží.

Zamysleme se proto nad tím, co Pán Ježíš od nás žádá. nestačí jen odpustit svému nepříteli, nestačí říci, už proti němu nic nemám. Musím mu jít vstříc, musím jej přijmout za svého nejlepšího přítele. Když ti někdo vzal tvůj denní oděv, nestačí mu odpustit, je třeba, abys mu dal i svůj plášť. Snažíme se jen „vyrovnat se se svými nepříteli“, nebudeme učedníky Kristovými, nebudeme dětmi svého nebeského Otce, nebyli bychom nic víc než pohané - To je ta pošetilost Kristova evangelia. To je dokonalost Nového zákona. duch Kristův - Božího Syna, který přetváří pohanský svět v křesťanský, lidí v Boží děti: dokonalou láskou k Bohu, dokázanou denně dobrotou a láskou k lidem kolem nás.

HLEDÁ VÁŽNÉ SEZNÁMENÍ

s charakterní věřící ženou.
Gentleman, 48. non-smoker,
seeking honest Lady.
Medical or Professional
background WELCOME.
Značka: FLEX. -
Píše do admin. H.N.

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „ChicagoLand“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Snrčkové

Papež Pius XII. byl za 2. světové války jediný, který pozvedl svůj hlas proti vyražďování Židů nacisty. Zachránil tisíce židovských životů.

I západní liberálové - podobně jako komunisté - chtějí mít „svůj“ důvod proti Kristově církvi, a tak viní i papeže Pia XII., že při pronásledování židů Hitlerem mlčel.

Už skoro čtvrt století se opakuje lež, že papež Pius XII. a s ním celá katolická církev prý nesou část zodpovědnosti za vyražďení šesti milionů evropských židů Hitlerem. Původcem této hanebné falsifikace dějin je židovský dramaturg Rolf Hochhuth svou divadelní hrou „The Deputy - Náměstek“, která byla poprvé hrána v roce 1963. Hochhuth v ní tvrdí a „dokazuje“, že prý papež Pius XII. báživě přelčel před nacistickým terorem a že se svým mlčením stal „spoluvinníkem“ masakru židů, čímž se dopustil velkého zločinu.

Samí někteří židé toto lživé tvrzení už vyvrátili.

Hned po uveřejnění Hochhuthovy hry se však ozvaly hlasy ze strany samotných židů - historiků, diplomatů a žurnalistů - kteří přezíli v Evropě 2. světovou válku, aby vyvrátili Hochhuthovo lživé tvrzení. Mezi nimi byli například Dr. Joseph Lichten, polský žid a diplomat, předseda departmentu pro mezikulturní záležitosti u Protidefamační ligy B'nai B'rith, který napsal monografii „Pius XII. and the Jews“, dále židovský historik Jenó Levai, který napsal dílo „The Pope Was Not Silent“, a Pinchas E. Lapide, žid kanadského původu a izraelský vládní úředník, který vyvrátil Hochhuthovo tvrzení ve svém spise „Three Popes and the Jews“.

Proč se Hochhuth rozhodl provést tuto svou „revizi dějin“? Vatikánský dějepisec Rev. Robert A. Graham, S.J., ve své monografii „Pius XII's Defense of Jews and Others: 1944-45“ vyslovuje domněnku, že Hochhuth se rozhodl provést „vraždu charakteru“ papeže Pia XII. v souvislosti se zjevem, který psychologové nazývají „hostilitiv transfer - přenos nepřátelství“. V době, kdy vyšla hra „The Deputy“, se totiž právě konal proces s Adolfem Eichmannem a zároveň vyšel tiskem „Deník Anny Frankové“. Tyto skutečnosti, připomenutím hrozného vyražďení židů nacisty, vyvolaly u všech kulturních a civilizovaných lidí silné pocity hrůzy a nenávisti, které, aby se zvláště u některých židů uklidnily, potřebovaly na někom se

vybít - potřebovaly nějakého „obětího kozla“. Protože už nebyl po ruce žádný význačný nacist, na kterého by bývalo možno zmíněné negativní emoce svrhnout, Hochhuth si k tomu vybral bezbranného papeže Pia XII. K tomu ještě přistupovala všeobecně známá autorova nenávist proti katolické církvi.

Protože románová či divadelní fikce je mnohem působivější na city než prosaická skutečnost, nelze se divit tomu, že Hochhuthovo tvrzení bylo potom často určitými zaujatými kruhy opakováno - Jinak většinou dosti objektivní americký novinář George Will letos v lednu zase najednou opakoval - nejdříve na televizi ABC a potom v novinách „The New York Times“ - Hochhuthovo obvinění, že prý papež Pius XII. a Vatikán za války mlčeli k holocaustu židů Hitlerem. Nejdříve obvinil Vatikán z „reziduálního antisemitismu“, protože nemá formální diplomatické vztahy s Izraelem a neuznává Jeruzalém za jeho hlavní město. Pak připomenul „opovržením hodné chování Vatikánu“ za hromadného vraždění židů nacisty za 2. světové války. - Je to tím nespravedlivější, že tuto nepravdu opakoval právě G. Will, který má obvyčejně na př. na Moskvu a komunismus celkem správné názory. Papež Pius XII. prý „hanebně mlčel o zločinech nacistického Německa proti židům, cikánům i křesťanům“; prý se však hlavně „obrátil zády“ k milionům evropských židů a nic pro ně neučinil.

Pius XII. udělal pro záchranu neviných obětí nacismu co mohl; snad by býval i napsal nějaký oficiální list s podmínkou, že napíše zároveň dokument i proti zvrhlosti komunismu. To mu však spojenci „nedovolili“.

Ve skutečnosti papež Pius XII. nemlčel. Samotné noviny „The New York Times“ přiznaly už o vánocích r. 1941, že Pius XII. byl „osamoceným hlasem“ v Evropě, že jediný pozvedl svůj hlas proti Hitlerovi a ve prospěch židů i ostatních vězňů v nacistických koncentračních táborech. Podle židovských i jiných pramenů hledal všechny možné cesty, jak

židy zachránit. Podle svrchu zmíněného Pinchas Lapide ze dvou milionů evropských židů, kteří přežili Hitlerovo „konečné řešení židovské otázky“, papež Pius XII. a katolická církev pod jeho vedením zachránili přes 860,000 židovských životů.

Papež Pius XII. užil dokonce i vatikánských zlatých nádob z muzeí pro vykoupení židů od nacistů. Otevřel brány far, klášterů, konventů a jiných katolických ústavů po Evropě v Rakousku, v Itálii a tzv. českomoravském Protektorátě, kde mnoho židů bylo ukryto. I v samotném Vatikáně byli židé ukryti, aby se mohli zachránit před pronásledováním nacistů. Mnohým židům byly také vydány nepravé křesťní dokumenty, aby mohli nacistickému pronásledování uniknout.

Podle těchto novin „The New York Times“, když papež Pius XII. v roce 1958 zemřel, mnozí židé připomenuli jeho zásluhy o pronásledované židy za války. Mezi nimi byla například sama tehdejší izraelská ministerská předsedkyně Golda Meirová a v Itálii to byl Dr. Ralph Cantoni, člen „Italského výboru pro pomoc židům“. Meirová tehdy prohlásila: „Když za desetiletí nacistického teroru hrozně mučednictví postihlo náš lid, papež Pius XII. pozdvihl svůj hlas, aby se zastal židovských obětí.“ Cantoni ze své strany napsal: „Církev a papežství zachránily židy ve stejné míře jako se snažily zachránit křesťany... Šest milionů mých souvěrenců bylo vyražďeno nacisty... bylo by však bývalo více obětí, kdyby nebylo bývalo účinného zákroku papeže Pia XII.“

Hochhuth a Will se tedy oba mýlí na celé čáře, říkají-li, že Pius XII. se obrátil k židům zády. Existují však někteří milovníci divadelního efektu na účet druhých, kteří aspoň částečně dávají Hochhuthovi a Willovi za pravdu: papež Pius XII. prý byl příliš bojácný; prý měl mluvit silněji, než to učinil, měl hlasitě a s veškerou rozhodností odsoudit Hitlera za hromadné vraždění židů. - Čeho by tím však býval dosáhl? Hitler by se nejen rozzuřil a pomstil na katolické církvi, nýbrž ještě více by se býval rozběsil proti samotným židům. Papež a katolická církev by pak bývali nemohli zachránit ani jediného žida.

V této věci papež tedy sledoval za daných okolností svůj zdravý rozum, osvěcený křesťanskou vírou, a volil cestu spíše moudrosti než nesmyslnou cestu divadelního efektu. Za daných okolností - kterým jeho kritikové ve svém klidu „za peci“ vůbec nerozumějí - papež

PAPEŽ PIUS XII. - (EVŽEN PACCELLI) - (1939 - 1958)

činil všechno co mohl; zachránit to, co se dalo, pomohl všude, kde to bylo možné. Neustranný pozorovatel a znalec Hitlera a okolností za druhé světové války musí uznat, že Pius XII. v této věci sledoval jedinou moudrou cestu, a že svými zásluhami jak o židy tak i o jiné trpící lidi se stal opravdu velkým papežem. Jeho činy dokazují, že byl člověkem vysoké mravní hodnoty.

Navíc ještě třeba připomenout, že za války spojenci jednou sice naléhali na Pia XII., aby promluvil silněji proti Hitlerovi. Papež jim na to řekl, že musí být spravedlivý, a že tedy musí zároveň kriticky promluvit proti zlům sovětského komunismu, proti koncentračním táborem a vraždám neviných v SSSR. To mu však tehdy spojenci - USA, Anglie i Francie zamítli, aby se prý Stalin „nerozhněval“, a tak papež Pius XII. během války žádný „oficiální“ papežský list proti Hitlerovu „definitivnímu řešení židovské otázky“ nevydal. Všeobecně se však ve světě vědělo už tehdy o židovském původu Hitlerova ministra financí Schachta, o životních „zátáčkách“ nacistického ministra propagandy Goebbelse a o finančních transakcích některých židovských organizací s Hitlerem za účelem exodu židů z jeho Třetí říše, která měla trvat tisíc let.

Jeho předchůdce Pius XI. však svět zavčas varoval...!

Nač však Hochhuth i Will asi zcela úplně pozapomněli je to, že papež Pius XI. - předchůdce Pia XII. - ve svých oficiálně vydaných dokumentech zavčas celý svět varoval jak před nacismem, tak před fašismem Musolinioho i bolševickým komunismem. A co už oba pánové asi vůbec nevědí je malá zajímavá a velmi poučná historka, která se váže na čtení papežova listu proti nacismu v mnichovské katedrále. Papež Pius XI. mu dal

formu osobního dopisu tehdejšímu mnichovskému arcibiskupovi kardinálu Faulhaberovi. V papežských encyklikách má jméno podle jeho začátečních slov - „Mit Brennender Sorge“ („S palčivou starostlivostí“... čítujeme volně z paměti)... pozorujeme, co se v Tvé rodné zemi, drahý náš bratře, kardinále, děje a k čemu to spěje...). Berlín se o tom hned dověděl a kard. Faulhaberovi zakázal dopis nejen rozšířit, ale i číst. Kardinál jeho obsah pečlivě prostudoval, a hned v nedělní čej dopis s důraznou výzvou svým věřícím osobně v katedrále přečetl. Hned po bohoslužbách pro něj přišlo gestapo s rozkazem ho zatknout. Kardinál Faulhaber se na chvíli vzdal, oblékl se do měšního ornátu, na hlavu si dal míru, v ruce třímal svou pastýřskou berlu a řekl: „Pochválen buď Pán Ježíš Kristus! - Tak panové, pojďme pěkně pšky ulicemi“ - Gestopáci zkoprnčeli, kardinála chtěli přinutit ke vstupu do auta, ale on stál na svém, že s nimi půjde jen pšky, nebo ať si odnesou jeho mrtvolu. Začalo dlouhé telefonování s Berlínem, až Führer gestapu vztekle poručil odejít a kardinála nechat na pokoji. - Klid už pak ovšem nikdy neměl.

MAIL ORDER NOVINKA

Průmysl import z Československa. Chodská keramika a velikonocní malované kraslice malé i velké (-na skořápkách slepičích i husích vajec.) Napište si na lístku o katalog s ceníkem. Nikde jinde tak lacino nenakoupíte!
E. KETTNER ENTREPRISES
 27 W. 209 Chartwell Dr.
 Winfield, IL. 60190

Neuřešená a nebezpečná hospodářská situace v zemích černé Afriky po čtvrtstoletí jejich osamostatnění

Vysoká dětská úmrtnost z pod-
výživy, nedostatek hygieny a
lékařského ošetření.

New York. - Ekonomická situace v odkolonizované černošské Africe, od Sahary až k hranicím Jižní Afriky, není dnes téměř nikde dobrá. V zemích Sahelské zony a ve východní Africe trvá dosud sucha a panuje hlad; podle předběžných odhadů asi 18 milionů Afričanů v těchto kontinentech bude potřebovat i letos výpomoc potravinami z ciziny, nemají-li zemít hlad. Každé desáté dítě, narozené v černošské Africe zemře před dosažením prvního roku svého věku. Ročně tak zemře asi pět milionů afrických dětí a dalších pět milionů trpí z následků podvýživy. V Angole a v Mozambiku v posledních šesti letech zemřelo asi 500 tisíc dětí pod pět let věku v důsledku občanské války, která v těchto zemích stále zuří. Polovina afrických žen není náležitě vyživována a trpí anemií: pravděpodobnost, že porodí mrtvé dítě, je u nich desetkrát vyšší než u žen v zemích pokročilého Západu. (Ovšem i v naší úrodné a bohaté Americe umírá ještě ročně 18 dětí z tisíce živě narozených. A z těch 18 dětí, zemřelých do jednoho roku, se jich narodí 28 % nezletilým černošským školáčkám. Hodně jich zemře pro malou váhu při

narození, ostatní kvůli špatné výživě, nedostatečné hygieně a drogám. Nejmenší dětskou úmrtnost mají dnes Skandinávské země - (hlavně Dánsko) - Island a Japonsko.) - Asi 60 % lidí v černošské Africe žije ve velké chudobě a bídě. V posledních letech tam důchod „per capita“ - (měřítko ekonomického života) - klesal průměrně o 4,4 % ročně. Na mnohých místech vydatné deště sice přivodily dostatek potravin, avšak chudým lidem chybějí prostředky si je koupit. Obdělávaná půda mizí, zejména po r. 1973: v zemích na jižním okraji Sahary kvůli suchu a přílišnému vypásání stády domácích zvířat, jinde kvůli místním válkám - (zejména v Flaběši, Sudánu, Angole a Mozambiku) - jinde opět tím, že venkov se vylidňuje a obyvatelstvo - v naději na lepší život - se hrne do měst, kde však nenalezne práci a musí žít v bídných chatrčích. Vlády nesprávnou zemědělskou politikou tento proces ještě více urychlují. Jak jsme již o tom psali v souvislosti se situací v Zambii, určují nízké ceny zemědělských produktů, aby lidé ve městech byli spokojeni, takže farmáři pak nemají zájem na tom, aby svou produkci zvýšili. Vlády afrických zemí také neprávem favorizují produkci plodin pro vývoz na úkor plodin pro domácí spotřebu. V Africe je dnes také asi pět milionů uprchlíků kvůli válce a z tribálních politických důvodů. Tito lidé jsou obyčejně tak zesláblí, že se sotva udržují při životě a nejsou schopni být produktivními silami. Dik-

tátorské vlády špatně užívají svých skromných finančních zdrojů i výpomocí z ciziny. Někdy si část veřejných peněz uchopí jednoduše pro sebe, kupují moderní zbraně, budují prestyžní a málo užitečné projekty, či pouštějí se do stavby průmyslových podniků, které se buď nikdy nerozjedou, anebo nejsou ekonomicky výhodné. A pak, samozřejmě musejí splácet obrovský zahraniční dluh. Jen na splácení úroků z tohoto zahraničního dluhu musí být věnováno celých 65 % pomoci, obdržené z pokročilých západních zemí, takže ty peníze ani do Afriky nepřijdou. Pro domácí ekonomický rozvoj a pro případy naléhavé potřeby z této výpomoci mnoho nezbyde. Bylo vypočítáno, že kdyby africké zadlužené země měly také náležitě splácet samotnou jistinu svého zahraničního dluhu, pouze na tyto výlohy by musily mít aspoň o 20 % vyšší příjmy než ve skutečnosti mají. V roce 1985 západní vlády se zaručily poskytnout Africe výpomoc ve výši 3 bilionů dolarů, avšak ve stejném roce obdržely z Afriky 7 bilionů dolarů na úroky ze zahraničního dluhu a splácení samotného dluhu, pokud si to některé země mohly dovolit. V posledních letech také silně klesly ceny surovin vyvážených z afrických zemí, zatímco se zvýšily ceny ropy a průmyslových produktů, které africké země dovážejí. Za těchto okolností národní hospodářství ve většině zemí černošské Afriky je ve velmi zmateném stavu. Dnes je Afrika méně schopna postarat se o své potřeby než byla před dvaceti roky po obdržení nezávislosti od evropských

koloniálních mocností.

Štědrost Spojených států na vše nestačí.

Spojené státy byly velmi štědré v poskytování pomoci africkému kontinentu. V případech naléhavé potřeby posílaly tamním zemím třetinu až polovinu veškeré zahraniční pomoci, kterou tyto země obdržely. Amerika tam posílala potraviny, obleky, léky, očkovačské látky a jiné potřeby první pomoci. V posledních 12 měsících tam US vláda poslala výpomoc ve výši 300 milionů dolarů a USAID tam poslala věci - jiné než jsou potraviny - za dalších 135 milionů dolarů. Navíc pak v mnoha afrických zemích pracují Američané v „Peace Corps.“

Různé mezinárodní organizace dospěly však nedávno konečně k shodnému závěru, že k záchraně africké ekonomie bude nutno pomoci africkým zemím stát se soběstačnými, zejména v produkci potravin; musí se jim umožnit, aby se staly schopnými pomoci si samy sobě. Jiné cesty není! Pokročilá země musejí už teď - pro své vlastní dobro - soustředit svou výpomoc na ekonomický rozvoj Afriky. Pouhým poskytováním potravin a jiných věcí naléhavé potřeby je sice postaráno o nápravu bezprostředního nedostatku, avšak příčina bídy se tím neodstraní. V detailech jsou mimo jiné doporučovány zejména tyto akce:

Co je třeba k záchraně afrických zemí podniknout?

1) Přednost se musí dát úsilí o rozvoj afrického zemědělství. Afričané potřebují v první řadě

sami doma vypěstovat dostatek zemědělských plodin, masa, vajec a ovoce pro svou dostatečnou výživu. Proto bude nutno zmodernisovat farmářské metody, zavést rozumnou farmářskou politiku, pěstovat v první řadě specifické plodiny nutné pro domácí africkou obživu - kukuřici, rýži a maniok - vybudovat zemědělskou infrastrukturu - postarat se o cesty, dopravní prostředky, přísun vody, informační střediska atd. Afričtí pracovníci na rozvojových zemědělských projektech a členové jejich rodin by měli být zčásti placeni za svou práci potravinami, tak aby byla zajištěna jejich náležitá výživa a netrpěli podvýživou. Tak jak to dělali ještě mezi oběma světovými válkami evropsí kolonisté. Pak ale zasáhla do tohoto osvědčeného způsobu mezinárodní politika, která vytýkala kolonizátorům, že placením černošům za práci potravinami a „kapesným“ je okrádají, i když jim továrníci a plantážníci postavili rodinné domky, zavedli pitnou vodu, kanalisaci, elektrický proud, postavili železnice a vyasfaltovali hlavní silnice a ulice.

Na mezinárodní zásah se pak začala domorodcům vyplácet celá výplata v penězích a otevřely se taverny. A tu se stalo totéž, co dávno předtím potkalo americké Indiány. Namísto živobytí, kupoval se alkohol. V sobotu se černošská matka většinou nedočkala ani táty, a tím méně jeho výplaty, a tak se nakonec zrodil „politický“ boj o nezávislost afrických kolonií proti „paternalismu evropských kolonizátorů“. V taverně - v hospodě! Podobně tomu bylo se vším tak. Misionáři prosili, aby jim koloniální vláda a podnikatelé pomohli postavit řemeslnické školy a dílny, namísto jedné úžasné vybavené nemocnice ve městě - sto malých zdravotních středisek s „felčáry“ základních lékařských znalostí pro místní úrazy a

LÉKARENSKÝ TELEFON: DOMÁCI TELEFON:
☎ 484-0106 / 749-0281

Posíláme léky vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a hezpečně vsrdí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R. PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

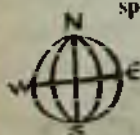
6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

DISCOVERY TRAVEL, INC.
641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:

LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář

☎ (312) 354-7707 večer domů

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha český
i anglicky

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
 - Evropské speciality
 - „Special Homemade“ cukroví
 - Velmi chutné máslové housky a štrůdl
- 5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

☎ (718) 278-8468

35-10 Ditmars Blvd.

Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

I
M
P
O
R
T
E
R

VALAŠKÉ PAPUČE

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6 - 12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

nemoce, a pak dobrou telefonickou sítí s provinčním hlavním městem, odkud by v případě smrtelného nebezpečí ihned přiletěl vrtulník a odvezl pacienta do městské nemocnice. Všechny tyto rozumné požadavky nisionáfu vyzněly ovšem na př. v Katanze (dnešní provincie Šaba v Zairu) - naprázdno. Belgické ministerstvo kolonií vybudovalo v Elisabethville - (dnešní Lubumbaši) - ultramoderní nemocnici, která nemohla být ani nikdy použita, protože ji rebelové v r. 1960 celou zničili i s veškerým moderním zařízením. Předtím se tam postavilo i ultramoderní divadlo se všemi technickými vymoženostmi, ale neměli žádné černošské herce, kteří by v něm hráli. - A tak se v koloniální Africe z výtečných úmyslů dělala jedna psychologická chyba za druhou.

V Africe by také měla být dnes postupně uskutečněna tzv. „zelená revoluce“, neboli by tam měly být zavedeny vysokoproduktivní plodiny, jako to bylo učiněno v Indii a jiných zemích Asie. Tato reforma, která umožnila různým asijským zemím stát se soběstačnými v produkci potravin, ba i jejich vývozcí - (bývalá hladová Indie dnes už dokonce rýži vyv-

ází!) - si sice vyžádá velké úsilí pokročilého světa, avšak musí být uskutečněna. 2) Velká pozornost bude musit být věnována zlepšení zdravotního stavu venkovského obyvatelstva, zejména žen a dětí, pomocí očkování, zdravotních prohlídek, náležitého vyživování, přivodu pitné vody, výuky o čistotě atd. V některých afrických zemích zdravotní služby na venkově úplně zanikly po odchodu koloniálních mocností a tyto služby pak už nikdy nemohly být obnoveny, protože nové černošské vlády na to „kašlaly“ a neměly k tomu potřebné prostředky. 3) Finanční rozvojová výpomoc bude musit být usměrněna na málo viditelné, avšak přitom nepostradatelné menší rozvojové projekty na úrovni místních a rodinných potřeb, spíše než na uskutečnění do očí bijících projektů, jejichž užitečnost je velmi omezená a není ničím jiným než propagandou a „vytahováním se“. V žádném případě tato ekonomická výpomoc nemá být užita pro koupi zbraní. - Spojené státy a jiné pokročilé země však nemohou - bohužel - diktovat místním vládám, jak mají obdrženu výpomoc užít. Proto se doporučuje, aby všude, kde to je možno, tato výpomoc

byla poskytována pomocí mezinárodních i soukromých dobročinných organizací jako jsou UNICEF (U.N. Children's Fund), USAID, OXFAM, Červený kříž, Fond pro záchranu dětí, křesťanská Charita atd. 4) Absolutně bude nutná „rekonstrukce“ zahraničního dluhu afrických zemí. Nesmí se připustit, aby byl placením úroků a splácením dluhu znemožněn ekonomický rozmach afrických zemí. Všechny tyto a jiné snahy musejí mít za hlavní cíl umožnit Africe rozvoj jejího potenciálu: je třeba jí poskytnout prostředky k tomu, aby se v budoucnu mohla postarat sama o sebe, a mít přitom na mysli, že k tomu všemu nebyla připravena.

Před čtvrt stoletím „idealistický“ Západ ještě neprohlédl pravý účel antikoloniální propagandy SSSR na fóru Spojených národů. Horší je, že ji nevidí asi ještě ani dnes!

A na tom, že byla africkým zemím dána překotně svoboda, mají do jisté míry zásluhu a zároveň i vinu západní páni politici, kteří v OSN včas nerozpoznali sovětskou taktiku: Aby SSSR získal potřebný čas pro vybudování své obrany a schopnosti zaútočit, aby mohl strávit násilím podmaněné satelitní země, a nemusil mluvit o poválečné mírové smlouvě, udělal si z mezinárodního fóra Spojených národů odrazový můstek pro dekolonizaci Afriky a Asie, aby mohl do těchto světadílů proniknout sám a přitom odvrátit světovou pozornost od svého koloniálního panství ve své komunistické říši. Západu tedy nyní jiného nezbývá, než společně africkým zemím pomáhat a zamezit tak Kremlu další vývoj revoluce do Afriky, namísto mu pomáhat ji rozdmýchat ve spořádané a hospodářsky prosperující republice Jižní Afriky. Tam si své problémy a nespravedlivé postoje dovedou lidé postupně vyřešit sami.

LESLIE WALKOWSKI ON THE BEAM

CLEVELAND NEWS

The annual Winter Gymnastic Exhibition sponsored by Sokol Greater Cleveland will be held Sunday February 22, 1987 at 2:00 P.M. at the Cleveland State University Woodling Gymnasium, 2451 Euclid Avenue.

The gymnastic program will consist of mass calisthenics and apparatus work with gymnasts from ages 3 to 75 participating. The Sokol Greater Cleveland Czech Folk Dancers under the direction of Dolly Baca will also perform. Music during the program will be provided by the Sokol Greater Cleveland Concert Band.

The Sokol Organization is a gymnastic and cultural organization founded in Czechoslovakia and brought to the United States over 125 years ago. Its gymnasiums are located across the United States from Los Angeles to New York, Sokol

Greater Cleveland, the largest unit in the United States, is located at 4939 Broadway Avenue. President of Sokol Greater Cleveland is Betty Hosticka of Seven Hills.

The Gymnastic Program is under the direction of George Kotlan of Independence and Aggie Friend of Bedford, Ohio.

The gymnastic exhibition is open to the public with tickets available at the door at \$3.00 for adults (\$2.50 advance sale) and \$1.50 for students 12 to 17 years of age. Children under 12 will be admitted free. There is free underground and surface parking for all.

A Social at Sokol Greater Cleveland 4939 Broadway Avenue will follow the gymnastic program. Pork sandwiches and hot dogs will be on the menu. A cash bar will also be available.

For details the public may contact George Kotlan at 524-6041 or publicity director Joseph Kocab at 883-4760.

SOKOL GREATER CLEVELAND

WINTER GYMNASTIC EXHIBITION

SUNDAY, FEBRUARY 22, 1987 - 2:00 P.M.

AT
CLEVELAND STATE UNIVERSITY
WOODLING GYMNASIUM
2451 Euclid Avenue
Cleveland, Ohio

Advance Sale	\$2.50
At the Door	\$3.00
Juniors 12-17 yrs.	\$1.50
Children under 12	Free

Save, Invest and Insure Your Investments Right Where You Bank!

MidAmerica Federal
Savings and Financial Services

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700
4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrango Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
426-1001

9 E. Ogden Ave.
426-8000

FAMILY PRACTICE CENTER
9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláští' potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TURŇŮ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

Pravidelné české bohoslužby

jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

DOPORUČTE
Hlas národa
SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

Ankara. — Turecko, dvakrát větší než Kalifornie, čítající 50 milionů obyvatel, leží z 97 % v Asii a pouze jeho ostatek je v Evropě: přesto se však chce považovat za západní zemi a se západní civilizací přijmout také západní životní styl. Už je členskou zemí NATO; svou armádou 820 tisíc mužů a zejména svou strategickou polohou je důležitým článkem obrany Západu proti sovětské expansi. Spojené státy tam mají své letecké základny a ve městech umístily svá hlavní elektronická zařízení pro sledování toho, co se děje uvnitř Sovětského svazu, včetně přesunů armády a nukleárních pokusů. Dnes je z tureckého území prováděna asi polovina veškeré americké elektronické výzvědné činnosti o tom, co se děje v SSSR. Spojené státy za tyto služby poskytují Turecku ročně vojenskou výpomoc ve výši 493 milionů dolarů. - Turecko se však chce plně připojit k Západu také ekonomicky. Dosud je chudou a ekonomicky zaostalou zemí; roční důchod „per capita“ tam činí ročně pouze asi \$1,200. Turecká ekonomie, která byla na pokraji zhroutilí, se zlepšila po vojenském státním převratě v roce 1980; roční inflace klesla ze tří cifer na 28 %, vývoz, hlavně textilní a zemědělských produktů, se podstatně zvýšil. V roce 1986 vývoz činil 8 bilionů dolarů a dovoz 11 bilionů dolarů. Hlavními obchodními partnery Turecka jsou země západní Evropy a Blízkého východu. Nezaměstnanost je 15 %. Vojenská vláda také učinila konec terorismu a politickému násilí, které si vyžadovaly

průměrně 12 lidských životů denně. Postupně byly také obnoveny některé prvky demokracie; tak například tam byla zavedena svoboda tisku a byly dovoleny čtyři politické strany v parlamentě. Na druhé straně však v Turecku dosud existují policejní brutality, trýznění vězňů a občanská práva tam jsou omezená; proto ministerský předseda říká, že „Turecko je teprve na cestě k demokracii“.

Ke zlepšení své ekonomické situace Turecko bude nutně potřebovat zvýšené pomoci ze západních zemí. Za pronajmutí základen dostává od Spojených států ročně 593 milionů dolarů ekonomické výpomoci. Turecko by však navíc chtělo, aby západní trhy byly více otevřeny jeho textilím, a aby více nezaměstnaných tureckých dělníků mohlo na Západě hledat práci. Proto by se už letos chtělo stát členskou zemí Evropského hospodářského společenství (EHS). Ministerský předseda Ozal také nedávno požádal US státního tajemníka Shultze, aby Turecko mohlo vyvážet do USA více svých textilií; poukázal přitom na skutečnost, že Jižní Korea může vyvážet do USA 28krát více textilií než Turecko. O této věci bude nyní prezident Reagan jednat s kongresem, kde dnes převládají demokraté, méně ochotní k rušení protekcionistických opatření. Západoevropské země zatím naléhají na to, aby Turecko letos ještě nežádalo o členství v EHS; samy totiž mají své ekonomické problémy, které by se ještě více zhoršily, kdyby se měly přizpůsobit chudé turecké ekonomii. Říkají, že by

LETEM

SVĚTEM

nemohly absorbovat více tureckého textilu a zemědělských produktů, jichž mají samy velkou hojnost. Po nedávném přijetí do EHS chudých zemědělských zemí Španělska, Portugalska a Řecka západoevropské trhy jsou přeplněny jejich zemědělskými produkty. V západní Evropě už je také za prací 1.8 milionu tureckých dělníků, z nichž mnozí jsou bez zaměstnání a musejí žít v městských ghetech. Řecko - (kvůli Kypru v nepřátelských vztazích s Tureckem) - by nyní asi také nebylo nakloněno přijetí Turecka do EHS. - Ministerský předseda Ozal však řekl, že Turecko je pevně rozhodnuto už letos se o toto členství ucházet. Nutně potřebuje a chce být přítelem Západu, protože potřebuje evropské trhy a evropskou pomoc, aby mohlo pokračovat ve svých ekonomických, sociálních a politických reformách, které mu nakonec umožní povznést se na úroveň západních pokročilých zemí.

V této poslední době však vyvstaly turecké vládě nové starosti s problémem náboženského fundamentalismu, podporovaného sousedním Iránem. Universitní studentky najednou - prý „z náboženských důvodů“ - začaly chodit na přednášky s hlavou pokrytou turbanem, předepsaným koránem. Akademické autority i vláda jim to však zakázaly s poukazem na to, že v Turecku existuje odluha státu od náboženství, a že proto škola musí být laická. Na ulicích se objevují děvčata v čadaru jako v mohamedánských zemích a mužská mládež si nechává růst charakteristický fundametalistický plnovous. Turecký prezident Kenan Evren nedávno odhalil, že prý fundametalisté se dokonce už pokoušeli infiltrovat i do turecké armády. Sám nazval tento muslimský extrémismus podle iránského vzoru „černým nebezpečím“. Vládní autority, zejména pak ministerský předseda Ozal, navenek prohlašují, že tento náboženský fundamentalismus v Turecku je jen povrchní, a že tam neexistuje žádné vážné nebezpečí fundametalistické revoluce podle vzoru iránského Ayatollah Chomeiniho, protože moderní Turecko je od 20. let laický stát, jak jej založil Kemal Paša. Turci se pak hlásí k sunnitskému muslimství a nikoliv k šíjitskému jako Iránci. Prý si však nejsou úplně jisti tím, že náboženský fundamentalismus nezpůsobí v zemi konflikty a různé nepřijemnosti.

N'Djamena. — Když bylo zjištěno, že Libye poslala na sever sousedního Čadu, který okupuje, své další posily, francouzská vláda rozhodla poslat do Čadu dalších 1,000 vojáků. Nyní má Francie v Čadu 2,400 vojáků, vyzbrojených tanky, dělostřelectvem, letadly a protiletadlovými zbraněmi, kteří kromě ochrany hlavního města N'Djamena zajišťují také ochranu několika měst při 16. rovnoběžce proti možnému útoku ze strany libyjských vojáků. Dne 2. ledna 1987 čadská vládní armáda na severu země se zmocnila strategicky důležitého oásního města Fada, do té doby drženo libyjskou armádou. Posílením francouzské posádky v Čadu má být zajištěno, aby se ligitivní vojáci znovu nepokusili zmocnit se tohoto města. - President marxistického Konga - (bývalého francouzského) Denis Sassou-Nguesso, současný předseda „Organizace africké jednoty“, dne 9. února požádal při státní návštěvě ve Francii presidenta Francois Mitterranda, aby Francie odvolala z Čadu své vojáky. Francouzský prezident mu však řekl, že nejdříve budou muset z Čadu odejít libyjské vojáky, kteří ilegálně okupují sever země, a že teprve potom francouzští vojáci sami odejdou. Sassou-Nguesso při interview před rozhlasem vyzval potom Francii i Libyi, aby odvolaly z Čadu své armády; podle jeho slov prý cizí zásahy jsou hlavní překážkou proti míru v Čadu. Marxistický prezident Konga by spíše měl naléhat na Libyi, aby se nemíchala do vnitřních čadských záležitostí a odvolala z území Čadu své vojáky, protože Francie tam poslala svoje jen na žádost legitimně zvolené vlády o pomoc.

Bejrút. — Šíjitské muslimské milice Amal obléhají už tři měsíce dva tábory palestinských uprchlíků v Bejrútu: Burj-el-Beranjah, kde žije asi 30,000 uprchlíků, a Chatila, kde žije 5,000 uprchlíků, jakož i tábor palestinských uprchlíků Rashidiyah na jihu biblického města a přístavu Tyru. Chtějí totiž prý zabránit tomu, aby guerilové PLO s vůdcem Yasserem Arafatem si opět neučinili v Libanonu svou základnu, kterou ztratili v roce 1982 po izraelské invasi. Milice Amal však nedovolovaly po celé tři měsíce žádný přísun potravin, léků a jiných potřeb do obléhaných táborů. Anglická lékařka Dr. Pauline Cuttingová, která už 15 týdnů pracuje v nemocnici tábora Burj-el-

Barajneh, přinesla nyní zprávu o tom, že obyvatelé tábora - (včetně malých dětí a starých lidí) - trpěli hrozným hladem, musili jíst psy, kočky a krysy, aby se udrželi při životě, a kvůli hrozně podvýživě trpí nemocemi všeho druhu, zvracejí, trpí průjemem, kožními chorobami a různými infekcemi. Kromě toho milice Amal tyto uprchlické tábory stále ostřelují z děl, takže už tam bylo zabito 556 lidí a 1,470 dalších bylo zraněno. Tábor Chatila leží úplně v troskách. Lidé jsou zoufalí. Předseda „Výpomocného úřadu OSN pro palestinské uprchlíky“ požádal velitele milic Amal, aby dovolily dopravit do táborů potraviny. Teprve v sobotu 14. února, tam bylo dovoleno třem trakům OSN přivést pouze 15 tun mouky, kukuřičných placek a dvě tuny mléka v prášku.

Teherán. — Šíjitský muslimský fanatický revolucionář Ayatollah Ruhollah Chomeini pronesl u příležitosti 8. výročí svržení režimu šacha Rezy Pahlaviho v jedné teheránské mešitě 17. minutovou řeč, ve které řekl, že válka, kterou Irán vede proti Iráku, je svatá válka, a že fundametalistický režim v ní bude pokračovat až do konečného vítězství. Nyní prý v Iránu je každý napadán iráckými bombardéry, a mnohé děti, mladiství i dospělí vidí, jak jejich domy na ně padají. Když se však vyhrabou z trosk, jednohlasně prý mluví o nutnosti Iránu, vést tuto válku až do vítězství. V poslední době Irán a Irák si vzájemně bombardují svá města, při čemž zahyne mnoho civilistů; Irán přiznal, že v různých městech následkem iráckého bombardování už zahynulo na 2,000 civilistů. Chomeini prý mluvil jasným, vyrovnaným hlasem, což ukazovalo, že jeho zdravotní stav není tak špatný jak se myslelo. Kolovaly totiž zvěsti, že je vážně nemocen.

Praha. — Skupina prominentních kritiků čs. komunistického režimu vytvořila výbor, který vede kampaň za propuštění na svobodu Petra Pospíchala, 26letého signatáře Charty 77, aktivisty pro lidská práva a člena „Výboru pro obranu nespravedlivě stíhaných“ (VONS). Pospíchal byl minulý měsíc v Brně zatčen policií, která prohledala jeho byt a našla tam „nedovolenou literaturu“. Členové uvedeného výboru, včetně bývalého ministra zahraničí Jiřího Hájků, vznesli obavy, že komunistické

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošivaných dek a polštářů

z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost

a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

autority chtějí v jeho případě postupovat rychle, aby všechno proběhlo „hladce a bez potíží“: soudní proces má být velmi krátký a tvrdý rozsudek už je připraven.

● ● ●
Madrid. — Spojené státy mají ve Španělsku čtyři letecké základny, jejichž existence má první důležitost pro obranu západní Evropy v případě války. Smlouva o těchto základnách vyprší v květnu r. 1988. Během letošního března se už povedou jednání o obnovení této smlouvy. Socialistický ministerský předseda Gonzales slíbil při loňském referendu voličům, že americké síly budou ve Španělsku sníženy, vyslovil-li se Španělci pro další členství své země v obranné smlouvě NATO a pro vstup do EHS. Nyní - při průzkumu mínění - bylo zjištěno, že 60 až 80 % Španělů si přeje, aby byly americké základny ve Španělsku buď úplně zrušeny, anebo aspoň, aby USA drasticky snížily na těchto základnách počet svých vojáků. Dnes je na španělských US základnách 12.500 amerických vojáků. Washington se však obává závažnějšího snížení tohoto minimálně nutného počtu. Navrhuje tedy Španělsku, aby mělo ve stavu pohotovosti více svých vlastních vojáků, což však Madrid z finančních důvodů zamítá. Zvláštní starost působí Spojeným státům jejich letecká základna „Torrejón“, považovaná Pentagonem za nepostradatelnou pro obranu jižního bloku NATO, protože je výpovědným stanovištěm 401. křídla US taktických bombardérů. Spojené státy absolutně naléhají na podržení si této základny, a to s plnou tamní posádkou. Socialistická Gonzalezova vláda však hlasitě prohlásila, že nebude-li o této základně uzavřena smlouva do listopadu tohoto roku, Američané z ní budou muset odejít. Washington však nebere tato jeho „výstražná“ slova příliš tragicky, protože dobře ví, že Gonzalez je musil vyslovit, aby uklidnil španělskou levici. President Reagan totiž také až příliš dobře ví, že Gonzalezově vládě velmi záleží na tom, aby nadále dostávala ze Spojených států štědré nájemné za tuto základnu, a aby na této i jiných US základnách byla Američany nadále poskytována práce mnohým Španělům, kteří by jinak byli bez zaměstnání.

● ● ●
Manila. — Při referendu o nové ústavě 2. února filipínský národ jí schválil podle úředních údajů v poměru více než tři ku jedné: celých 77 % voličů hlasovalo pro novou ústavu. Tím Filipinci

energicky zamítli všechny politické extrémní - jak Marcosovy loyalisty a extrémní pravice konzervativce typu Enrileho, tak i všechnu opozici na levici včetně komunistických rebelů. Nyní však Aquinová bude musit ukázat, že je schopna vládnout; sama popularita jí nebude stačit. Přiznání však je, že plných 40 % členů armády, kteří mohou na Filipínách také volit, řeklo při referendu nové ústavě Aquinové své odmítavé „ne“. Mnozí důstojníci nesouhlasili s jejím úsilím narovnat se s komunistickými rebely vyjednáváním; část armády se proti ní už také dvakrát vzbouřila. Nyní si ještě odcizila armádu tím, že chce dát potrestat důstojníky, kteří vedli poslední pro-Marcosův pokus o státní převrat, a že požaduje ode všech vojáků přísahu věrnosti na novou ústavu. Komunistickým rebelům málo záleží na tom, aby byla na Filipínách ustavena práva demokracie a zlepšila se sociální situace chudých tříd; jejich konečným cílem neochvějně zůstává zavedení komunistického řádu na Filipínách. Proto také nemohlo dojít k žádnému mírovému narovnání filipínských komunistů s vládou Aquinové, a jejich guerilová válka bude pokračovat dále. - Z toho důvodu bude také ekonomický pokrok na Filipínách velmi nesnadný. Schválením ústavy byl poněkud sice uklidněn podnikatelský svět a cizí investice budou do země asi opět přicházet. Hlavním klíčem k úspěchu Aquinové však bude provedení zemědělské reformy. Na Filipínách vlastní totiž stále jen asi 10 % občanů celých 90 % všech zemědělských pozemků. Nebude proto snadné připravit schůdný plán pro spravedlivé rozdělení půdy a potom jej uskutečnit v míru a v pořádku. Ministr pozemkové reformy Heherson Alvarez oznámil 8. února, že podle programu této reformy bude rozděleno 24 milionů akrů půdy asi třem milionům zchudlých venkovanů. Tento plán bude však ještě musit být schválen novým kongresem, jehož obsazení bude rozhodnuto podle výsledků voleb, které se mají konat 11. května 1987. Političtí znalci Filipin vyslovují pochybnosti o tom, že Aquinová si získá většinu v obou komorách filipínského parlamentu. V senátě má sice zajištěnou většinu, avšak v poslanecké sněmovně, čili v domě reprezentantů, nikoliv. Naopak jsou silné náznaky toho, že tam zvítězí opozice, protože - podle nové ústavy - poslanecká křesla ob-

sadí zvolení vítězové v jednotlivých okresech. Tímto systémem prý opozice proti Aquinové obdrží v domě reprezentantů většinu a předsedou prvního nového parlamentu se asi stane úhlavní nepřítel Aquinové Juan Ponce Enrile. V tom případě už je problematické, že se Aquinové podaří prosadit její plán na pozemkovou reformu. Toto se aspoň domnívají ti, kdo znají dobře vnitřní poměry na Filipínách. - Dne 11. února Aquinová oznámila, že příměří s komunistickými rebely skončilo, a že armáda nyní bude pokračovat v operacích proti nim; nevyhlásila však proti nim plnou ofensivu. Na severu ostrova Luzon došlo hned po skončení příměří ke srážkám komunistů s vládní armádou a civilním obyvatelstvem; v prvních třech dnech tam při těchto srážkách zahynulo aspoň 25 lidí. Proto Aquinová řekla, že její vláda je nadále ochotna pokračovat v mírových jednáních s komunisty pro dosažení národního smíření. Političtí vůdci komunistů však prohlásili, že budou vyjednávat pouze v případě, že vláda Aquinové zruší novou ústavu, právě schválenou národním referendem; toto však je poslední věc, kterou by vláda učinila. - V pondělí 9. února také začala v Manile jednání vlády s některými vůdci muslimských rebelů, kteří představují 5 milionů filipínských muslimů, žijících na ostrově Mindanao a některých přilehlých ostrovech. Tohoto zasedání se měly zúčastnit obě přední guerilové organizace; zúčastnila se ho však pouze „Národní fronta pro osvobození Moro“, zatímco guerilové organizace „Islámské fronty pro osvobození Moro“ toto zasedání bojkotovali. - Muslimští guerilové vedou válku proti filipínské vládě s přestávkami už 14 let, podobně jako komunističtí guerilové.

● ● ●
Ammán. — Jaká je v těchto dnech politická situace na Blízkém východě? Izrael, Jordánsko i Egypt vědí, že Washington se v přítomnosti nezajímá o to, aby zastával nějakou vůdčí roli ve snahách o obnovení mírových jednání mezi Izraelem a Araby. Toto je v plné shodě s politikou dnešního izraelského ministerského předsedy Jitzhaka Shamira, který by chtěl, aby okupovaná arabská území byla nakonec přičleněna k židovskému státu. Shamir by si však přál, aby Spojené státy „vyklopily“ ještě více dolarů a pomohly financovat plán jordánského krále Husseina na ekonomický rozvoj Předjordánie, jehož provedení

by stálo asi 1.3 bilionu dolarů. Tím by pak prý byla naděje, že vymizí vliv PLO a jeho vůdce Yassera Arafata mezi tamním palestinským obyvatelstvem, čímž by byla otevřena cesta k rozhodnutí o konečném osudu Předjordánie, přijatelnému všem zúčastněným stranám. Mnozí však považují takové naděje na smíření mezi Izraelem a Araby „za větší talíř čochovice“. - Izrael nyní dostává od USA roční výpomoc ve výši tří bilionů dolarů. Shamir se chystá na návštěvu Washingtonu, aby se pokoušel přivést USA k další dobročinnosti, aby zprostředkoval Shamirovu vládu povinnosti platit úroky z minulých i budoucích půjček; proto prý zatím nebude žádat o zvýšení americké výpomoci. - Pro-arabské politice egyptského prezidenta Hosni Mubaraka se mezitím podařilo prolomit atmosféru nedůvěry a odcizení v níž se Egypt octnul u ostatních arabských zemí, když prezident Sadat podepsal s Izraelem mírovou smlouvu v Camp David. Toto se ukázalo při nedávné vrcholné konferenci arabských zemí v Kuwaitu, kde byl Mubarak přítomným více přijat, a kde mohl přátelsky mluvit i se svým arci-odpůrcem, syrským prezidentem Hafez Assadem. Kromě velkých technických výlevů a diplomatických úsměvů nebylo ovšem na konferenci v Kuwaitu ničeho dosaženo v řešení problému palestinské otázky. - President Mubarak se nyní také připravuje k návštěvě Washingtonu, kde chce i on pro Egypt požádat o zlepšení podmínek pro splácení egyptského dluhu vůči Spojeným státům ve výši 4.5 bilionu dolarů. Političtí analytici však pochybují o tom, že v této věci něčeho dosáhne, protože Reaganova vláda právě soustředí své úsilí na dosažení vyrovnaného rozpočtu a nejeví ochotu k poskytování dalších darů cizině. Nedosáhne-li však Mubarak ve Washingtonu ničeho, pak se tím ztíží doma jeho politická pozice v poměru k muslimským fundamentalistům, kteří mu vytýkají jeho neschopnost napravit špatný stav egyptské ekonomie, a tak si Washington asi nebude moci dovolit poslat Mubaraka domů s prázdnou kapsou, zvláště když by měl vyhovět všem finančním požadavkům Izraele.

● ● ●
San Diego. — Imigrační a naturalizační služba dala už dříve zbudovat ve třech městech při mexicko - americké hranici drátěnou přehradu v úsilí brzdit přítliv ilegálních imigrantů z Mexika do Spojených států. Tato přehrada, Mexičany pos-

měšně nazvaná „tortillová opona“, však byla ihned snadno protřena na několika místech a nikdo pak vzniklé díry nespravil. Nyní stejný úřad jedná o zbudování nových zábran proti přechodu hranic v Kalifornii. Nejdříve má být u města Otay Mesa na náhorní plošině, kudy projíždějí z Mexika do USA ilegálně auta a trucky s nedovoleným nákladem, zbudována dvě míle dlouhá nízká zeď. Spojené státy tedy chtějí zbudovat jakousi „oponu“ proti Mexiku. Existuje však aspoň jeden základní rozdíl mezi touto přehradou a „Železnou oponou“ Moskvy, kterou Sověti zbudovali na hranicích se západními zeměmi; zatímco Sověti a jejich satelité zbudovali železné opony smrtících drátů, min a střelení proto, aby jejich obyvatelé neutíkali z „komunistického ráje“ a komunistické země se úplně nevylydnilly, Spojené státy budují ohradu, aby se cizinci neřítily ilegálně a příliš rychle do pohádkové „bohatých“ Spojených států. Kromě toho americkou přehradu je snadné přejít bez nebezpečí pro život, zatímco pokusy o projití železné opony jsou svrchované nesnadné a životu nebezpečné.

● ● ●
Chicago. — Lékařům ve Wylerově dětské nemocnici se podařila už čtvrtá transplantace jater 8. měsíčnímu děvčátku Meghann LaRocco, které se narodilo se smrtelnou chorobou „žlučovou atresií“. Pro záchranu jeho života bylo nutno v listopadu 1986 u něho provést transplantaci jater. Jeho tělo však transplantovaná játra brzy vyloučilo a tak byly na něm pokusně provedeny další dvě transplantace, protože děvče má jinak odolnou tělesnou soustavu. Když však darovaná játra svou velikostí nevyhovovala, obě byla záhy rovněž vyloučena. Dne 30. prosince 1986 pak děvčátko dostalo čtvrtá játra, od 10. měsíčního nemluvněte; tato játra jeho tělo pak podrželo. Lékaři říkají, že jeho stav je uspokojivý, že za dva či tři týdny bude moci nemocnici opustit a že za rok bude chodit a běhat jako každé dítě jeho věku. Výlohy za operaci a ošetření v nemocnici budou obnášet 200 až 400 tisíc dolarů. Protože rodina děvčátka není schopna tento obnos zaplatit, výlohy budou hrazeny z dobrovolných darů dobrodinců.

MÁTE ZAPLACEN
 HLAS NÁRODA
 NA ROK 1987?

SPORT

I. liga hokeje

v Československu

Výsledky 33. kola: Sparta - Pardubice 2:4, Litvínov - Jihlava 6:4, Trenčín - Košice 5:5, Bratislava - Brno 7:4, České Budějovice - Plzeň 3:3, Vítkovice - Zlín 4:5.

Výsledky 34. kola: Pardubice - Sparta 7:3, Jihlava - Litvínov 3:2, Košice - Trenčín 1:1, Brno - Bratislava 5:3, Plzeň - České Budějovice 2:7, Zlín - Vítkovice 6:1.

Tabulka po 34. kole:

	V.N.P.	SKORE:	BODY:
1. PARDUBICE	22	2 10 143:	87 46
2. SPARTA	17	7 10 115:	95 41
3. JIHLAVA	17	5 12 132:	99 39

4. KOŠICE	15	7 12 117:	107 37
5. BRNO	15	6 13 94:	107 36
6. Č. BUDĚJOVICE	13	9 12 98:	90 35
7. BRATISLAVA	17	1 16 126:	140 35
8. ZLÍN	14	5 15 114:	107 33
9. LITVÍNOV	13	5 17 129:	135 29
10. PLZEŇ	11	6 17 109:	129 28
11. TRENČÍN	8	10 16 91:	124 28
12. VÍTKOVICE	9	5 20 104:	152 26

I. S.N.H.L.
Výsledky 36. kola: Skalica - Martin 1:3, Dubnica - Poprad 5:3, Ekonom - Prešov 6:3, Banská Bystrica - Zvolen 2:5, Michalovce - Topolčany 7:1, Nitra - Liptovský Mikuláš 3:2.

	SKORE:	BODY:
1. NITRA	149:	93 52
2. MARTIN	127:	93 48
3. B. BYSTRICA	124:	96 42

4. POPRAD	150:	137 39
5. MICHALOVCE	126:	116 39
6. DUBNICA	128:	118 35
7. TOPOLČANY	135:	138 34
8. SKALICA	106:	121 34
9. ZVOLEN	112:	125 32
10. L. MIKULÁŠ	119:	132 29
11. EKONOM	125:	167 24
12. PREŠOV	112:	178 22

KOPANÁ M.I.S.L.

New York skončil
Už minule jsme přinesli zprávu, že situace v lize M.I.S.L. je velmi vážná. Dnes to však jenom potvrzujeme, neboť New York - Express definitivně skončil.

Doufejme, že to byl ten první a také i poslední klub, který zanechává svou činnost. Jsme si však vědomi toho, že kluby jako je Los Angeles, Minnesota, Dallas, St. Louis a Kansas City jsou také na tom špatně.

Konečně rozhodnutí o další činnosti této ligy padne až po ukončení sezony v květnu 1987.

Tabulky M.I.S.L.

Východní skupina: V.P.

1. Cleveland	20	8
2. Baltimore	17	9
3. Dallas	18	11
4. Minnesota	16	11
5. Chicago	15	13
6. New York	3	23

Západní skupina: V.P.

1. Tacoma	18	8
2. San Diego	16	12
3. Wichita	14	13
4. Kansas City	12	16
5. St. Louis	9	20
6. Los Angeles	6	20

Kanonýři M.I.S.L.

1. Tatu, Dallas	38	23
2. Segota, San Diego	24	30
3. Goosens, K. City	26	24
4. Batata, Chicago	22	25
5. Haaskivi, Clev.	20	27
6. Heale, Tacoma	30	17
7. Zungul, Tacoma	21	26
8. Preki, Tacoma	23	23
9. Granitza, Chicago	25	17
10. Borja, Wichita	23	18

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

METRO - LIGA
Major - Divize
Výsledky 6. kola: Lightning - Sparta 2:1, Kickers - Gr. White

1:0, Vikings - Wauconda 2:1, Trevian - Falcons 2:1, Eagles - Schwaben 6:1.

Tabulka: V.N.P. SKORE: BODY:

1. KICKERS	6	0 0 25:	4 12
2. EAGLES	5	0 1 26:	5 10
3. SCHWABEN	4	0 2 14:	13 8
4. LIGHTNING	3	0 3 10:	14 6
5. GR. WHITE	2	1 3 13:	14 5
6. VIKINGS	2	1 3 8:	9 5
7. WAUCONDA	2	1 3 11:	15 5
8. FALCONS	1	2 3 9:	20 4
9. TREVIAN	1	1 4 7:	15 3
10. SPARTA	1	0 5 8:	22 2

V neděli dne 22. února má Metro - Liga volno.

Program zápasů 7. kola na neděli dne 1. března 1987

2:30 Eagles - Treavian
3:15 Wauconda - Sparta
4:00 Schwaben - Falcons
4:45 Lightning - Kickers
5:30 Gr. White - Vikings

První Divize

Výsledky 6. kola: Bullets - Slovaks 4:0, Wings - Rams 5:2, R. Wawel - Aurora 5:2, Real - Fortuna 2:0, U. Serbs - Lions 2:0.

Tabulka:

1. ROYAL WAWEL	32:	8 12
2. WINGS	19:	9 10
3. U. SERBS	25:	10 9
4. REAL F.C.	16:	11 7
5. LIONS	17:	16 7
6. BULLETS	10:	13 6
7. FORTUNA	9:	15 3
8. SLOVAKS	6:	28 3
9. RAMS	14:	22 2
10. AURORA	10:	28 1

Program zápasů 7. kola na neděli dne 1. března 1987

2:30 United Serbs - Real F.C.
3:15 Aurora - Bullets
4:00 Lions - Fortuna
4:45 Slovaks - Rams
5:30 Wings - R. Wawel

Jarda Fajkus

PRÁVĚ VYŠLO

Josef Kalvoda, Ph.D.: The Genesis of Czechoslovakia. váz., 673 stran, \$30.00, poš. \$32.00.

Jarošová Emma: Mezi starou a novou vlastí, brož., 368 stran, \$8.50, poš. \$10.00.

Máme velký výběr křišťálového skla z Československa, jakož i keramiku, granáty, panenky v krojích, kukuřičné panenky, rekordy, české knihy, slovníky a učebnice, šátky na hlavu, čaje, koření, kuchyňské potřeby, voňavku 4711 a pro muže značku TABAC při holení a mnohé jiné.

Novinka: Dvojité odznak americká a čsl. vlajka z látky, možno použít k přišití, velikost 3 x 4 in., \$2.50, poš. \$3.00.

Sušené hříbky imp. z Evropy, světlé, drobně krájené: 1 lb \$24.00, poš. \$26.85 - 1/2 lb \$12.50, poš. \$15.15 - 1/4 lb \$6.50, poš. \$8.45.

Kráječ knedlíků, \$9.50, poš. \$11.50.

Mlýnek na mák z železné litiny, \$27.50, poš. \$30.90.

Opět na skladě jáhly (proso), 1 lb 85¢, poš. \$2.60, 3 lb \$2.55, poš. \$4.00.

Kazety české a slovenské ve velkém výběru, pište si o seznam.

Právě vyšla novinka - Vlasta Kršková známá „International Queen of Polka“ vydala pod názvem VLASTA kazetu a L.P. rekord zpívané v angličtině. Kazeta \$8.50, poš. \$10.00 i rekord \$7.98, poš. \$9.98 obsahují stejné písně.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7¢ více na státní daň.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě
Tuzexové zásilky do Československa

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Obchodní Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
hodiny: V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V neděli zavřeno.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

1982
21. února
1987

VŘELÁ VZPOMÍNKA

na naše tragicky zesnulé přátele

JANKO A TONIČKU PÁLKOVÝCH

Častokrát na Vás vzpomínáme;

chybíte nám tu...

HLAVATÍ A BALTAJOVI Z DENVERU, CO.

RŮZNÉ ZPRÁVY

Tel Aviv. — Izrael zamítl žádost libanonských guerillů „Islámské Jihad pro osvobození Palestiny“, aby propustil 400 Palestinců, držených v izraelských vězeních, výměnou za tři americké a jednoho indického profesora Bejrútské university, které zmínění guerillové drží v zajetí. Podle některých nepotvrzených zpráv však jsou vedena tajná jednání, jichž se vedle Izraele a Spojených států účastní Syrie, Švýcarsko, vedení šíjtských milic Amal a Mezinárodní Červený kříž, jejichž cílem je dosáhnout toho, aby Izrael propustil 400 uvězněných Palestinců výměnou za izraelského pilota, zajatého v jižním Libanonu v říjnu 1986, dále tři Židů, unesených v Bejrútu, a 26 cizinců, včetně osmi Američanů, držených v Libanonu pro-iránskými a pro-syrskými teroristy. Mnozí popírají správnost této zprávy, jejíž různé verze se od sebe silně liší. Také údajně zúčastněné strany úředně prohlásily, že žádná taková jednání se mezi zmíněnými stranami nevedou.

● ● ●
Ženeva. — Podle právě uveřejněné zprávy „Komise Spojených národů pro lidská práva“ bylo v Iránu v letech 1979-85 popraveno na 7.000 lidí, počet poprav tam prý nyní rok od roku poněkud klesá, avšak vězni jsou dále běžně podrobováni týraní, v úsilí vyrvat z nich přiznání či různé infomace. Trýznění jsou členové politické opozice proti režimu ayatollů jakož i členové národnostních či náboženských menšin. V iránských vězeních je prý užíváno celkem 64 různých druhů trýznění, včetně bití, bičování, pálení cigaretou, elektrických šoků, sexuálního znásilnění, psychologického trýznění a předstírané popravy. Mezi popravenými jsou občas i těhotné ženy. Také bylo už popraveno 188 vyznavačů sekty Bahai, kteří jsou od iránských mohamedánů považováni za heretiky, a to pouze kvůli svému náboženskému přesvědčení. V Iránu dosud žije na 400.000 příslušníků sekty Bahai; dalších 30.000 jich uprchlo do ciziny.

HLEDÁ SEZNÁMENÍ

„Hledám Tě

česky nebo slovensky mluvící katolická dívka, žijící v Evropě. Jsem 37letý, věřící katolík, Moravák, veselé povahy, všestranných zájmů, žijící v Kanadě. Píště do Hlasu národa

pod značku:

„Společně k lásce“

ČS. STRANA
NÁRODNĚ SOCIÁLNÍ
BUDE MÍT
DEVADESÁT LET

V našem československém exilu - jak je v demokratické pluralitní společnosti obvyklé - jsou činná různá politická hnutí, která sdružují příslušníky politických stran, jež byly v únoru 1948 komunistickým pučem potlačeny, anebo nebyly po r. 1945 dovoleny. Jejich činovníci, kteří si odchodem do exilu v častých případech zachránili život, vytvořili v zahraničí, exilová stranická hnutí Udělali to také čs. národní socialisté, jejichž vedoucím byl až do své smrti - (3.11.1975) - bývalý, několikanásobný populární primátor města Prahy a místopředseda vlády Dr. Petr Zenkl.

Dne 28. října 1983 se národní socialisté písemným hlasováním rozhodli vrátit ke svému původnímu názvu - Československá strana národně sociální. (Pro změnu hlasovalo devadesát procent členů vedení strany.) Jejím předsedou se stal univ. profesor Dr. Vladimír Krajina, který patřil za nacistické okupace naším vlasti k nejstatečnějším a také k nejzasloužilějším představitelům domácího protinacistického odboje.

Na měsíce březen a duben letošního roku případnou významná a vskutku historická výročí: devadesát let od doby, kdy v Praze došlo k založení České strany národně sociální. Stalo se tak na protest proti tehdejší politice České sociální demokracie, která měla sídlo ve Vídni a nevyhovovala národním as-

piracím českých dělníků, kteří již prošli sokolskou vlasteneckou výchovou. Když pak první zvolení sociálně demokratičtí poslanci na vídeňské Říšské radě učinili protistátoprávní prohlášení - postavili se proti české samostatnosti - sešli se v březnu r. 1897 na několika schůzkách mladší čeští dělníci v hostinci „U Gabrieli“ v Jámě - (poslední byla 30. března 1897) a rozhodli svolat na neděli 4. dubna 1897 ustavující schůzi strany. Konala se v historickém sále Staroměstské radnice, za účasti šestiset mužů a žen, dívek a jinochů. S takovou spontánností nevznikla žádná jiná česká politická strana.

Československá strana národně sociální v exilu vzpomene devadesátého výročí svého vzniku jubilejním sjezdem, který se bude konat ve dnech 12.-14. června v kanadském městě St. Catharines. Sjezdu se účastní členové vedení strany a také mnozí další členové a hosté z Austrálie, Rakouska, Německé spolkové republiky, Švýcarska, Anglie, Kanady, ze Spojených států, a odjinud.

V rámci sjezdu bude v sobotu 13. června společenský večírek, jehož se zúčastní také komik Jára Kohout. V neděli 14. června, po ukončení sjezdu v odpoledních hodinách je proponován výlet k Niagarským vodopádům a do okolí.

Přihlášky k účasti a zajištění ubytování přijímá: Prof. Dr. M. Fic 150 Woodside Drive, St. Catharines, Ontario, Canada L2S 3A1.

TNS/ar

DO ČESKOSLOVENSKA 1987

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga, New Yorku, anebo z dalších míst USA.

14. a 28. května, 11. a 25. června, 9. a 23. července, 6. a 20. srpna, 3. a 17. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek do Prahy a Bratislavy do konce dubna z Chicaga \$624, do konce května \$728, a pak do 15. září \$868. Z New Yorku do konce května \$618, a pak \$758.

Velmi výhodné ceny do Vídně \$649 až \$729.

V zimě za sluncem a příjemnou pohodou.

Zájezdy na Floridu, Hawajské ostrovy, do Mexika, na Bahamas, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

Následná konference
o Bezpečnosti a spolupráci v Evropě
- zhodnocení předsedy
Helsinské komise,
senátora Alfonse M. D'Amato:

Dne 15. prosince 1986 promluvil v plenárním zasedání konference senátor D'Amato:

„I want to discuss the credibility of Soviet promises - a topic, which goes to heart of our work. Ambassador Wise, in a speech before the security working group last Thursday, stated the United States' views on Principle VII. He pointed out that the Soviet Union is, in fact, a state, in which the power of the ruling elite is absolute. Regardless of the provisions of the Soviet Constitution and Soviet laws, Soviet officials routinely bring charges against anyone who does not obediently follow the lead of the communist party in all matters. We must confront this central fact in our efforts to advance the Helsinki Process. If Soviet authorities have no regard for their own Constitution and laws, how can we expect them to respect their international commitments?“

As chairman of the Commission on Security and Cooperation in Europe, an independent legislative branch agency of the United States Government, I have chaired several hearings on the future of the Helsinki Process. Witnesses were unanimous in their opinion, that the greatest threat to the continuation of the Helsinki Process, is the failure of the Soviet Union and, to differing degrees, its

Warsaw Pact Allies, to abide by their Helsinki and Madrid commitments.

The question we face now, as we approach the end of the implementation review phase of the meeting is, whether our frank and detailed review of the Helsinki Final Act and the Madrid Concluding Document, should have any consequences. Having pointed out all of these acts by officials of signatory states, are we then to proceed, as if the suffering and death we have so carefully described, are only of academic interest?

The hearings I chaired in the United States lead me to believe that such a course of action would have grave consequences for the future of the Helsinki Process. For the Process to have a future, to restore its credibility, there must be substantially improved compliance by the Soviet Union and its Warsaw Pact Allies with their promises. The only way these states can prove that their attitude of arrogant disrespect for their commitments has ended, is by matching their promises with deeds.

I would appeal to the signatories of the Final Act to respect their citizens' cultural, ethnic and national identities and their right to self-determination, so that our efforts to establish peace, security and cooperation among all of the participating states, founded upon abiding respect for individual rights and the dignity of the human person, will become a reality.“

-afa-

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

STANLEY STAWSKI
DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Znamé oblíbené pivu „Güsser“ z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

Churchill tři měsíce před komunistickým pučem v Československu

(Pokračování ze str. 1)

Zanedlouho potom Churchill pronesl v roce 1946 v Americe známou Fultonskou řeč, v níž prohlašuje, že „železná opona“ se snesla nad Evropou. Pamatuji se, jak v parlamentě komunisté a jejich souputníci zuřili proti Churchillově řeči. Stalin najednou přitvořil Churchillovi k Hitlerovi!

V první polovině roku 1947 chovali jsme oprávněnou naději, že Československo je na dobré cestě a komunismu se ubrání!

Drívější masové akce mladých národních socialistů a fidovců, vyvrcholené v červnu 1947 čtvrtmiliónovým průvodem Prahou v době sjezdu Cs. strany národně socialistické, ohromilo komunistické vůdce, a

proto hned přešli k činům, zřejmě pod nátlakem Moskvy. Příležitost se naskytla hned v červenci 1947: Stalin zakázal účast Československa na Marshallově plánu. 10. září 1947 komunisté zosnovali nezdařený atentát na ministra Zenkla, Masaryka a Drtínu. Hned 12. září 1947 byla podepsána KSČ a Fierlingrovou sociální demokracií dohoda o společném postupu ve všech aktuálních otázkách, a to bez vědomí ostatních stran Národní fronty. Drtina ji pohotově označil jako „zrádný čin“ sociálně demokratických předáků proti samotné demokracii, neboť v rozhodující době byla rozbita jednota demokratických stran, která byla naprosto nezbytná pro záchranu demokracie. Není divu, že býv. ministr spravedlnosti, Prokop Drtina, po dvanáctiletém žalářování komunisty, vyslovil nelostný úsudek a napsal: „Naprosto jasná vidina na

porážce demokracie leží před historií... na vedení a ministerstvech zahraničních věcí Janu Masarykovi“ (Českoslostr. 378, 580 a násl.)

Co před pučem věděl Stalin, ale nevěděli prezident ani nekomunističtí političtí vůdci!

Teprve v exilu jsem se dozvěděl z knihy „The MacKenzie King Record“ (J.W. Pickersgill and D.F. Forster, Univ. of Toronto Press, vol. 4, p. 112-113) přímop senzační, neuvěřitelnou rozmluvu mezi W. Churchilllem a kanadským ministerským předsedou MacKenzie Kingem. Stalo se tak v listopadu 1947 v Londýně u příležitosti královské svatby a schůzky zahraničních ministrů. Kanadský ministerský předseda položil W. Churchillovi otázku, jak by podle jeho názoru Amerika v tehdejší situaci měla postupovat vůči Evropě a Rusku... Churchill mluvil o možnosti války jako Ernest

Bevin. Na moji otázku, jak by Amerika mohla mobilizovat své síly do války v této době, Churchill odpověděl: „Začali by ovšem útokem v Rusku samém. Jistě víte, že oni - (Američané, poza. O.H.) - mají na to připraveny plány už přes rok. Na současně konferenci by se mělo Rusům říct, že nebudou-li ochotni spolupracovat, pak národy, které v poslední válce bojovaly za svobodu, mají dost té války nervů a zstrašování... Nehodláme to trpět do nekonečna.... Bojovali jsme za svobodu a jsme odhodláni ji udržet... Nedovolíme vám, abyste zničili západní Evropu a rozšířili svůj režim až tam... Jestliže s tím zde a teď nebudete do určité doby souhlasit, provedeme útok na Moskvu a jiná vaše města a zničíme je letecky atomovými bombami. Nedovolíme, aby tyranie pokračovala...“

Pro MacKenzie Kinga to bylo zjevením. Netušil, že existují plány na leteckou válku proti SSSR. Věděl však, že Amerika zvětšuje zásoby atomových bomb, a že jejich zásoba je ohromná... Z Churchillových slov vytušil, že Amerika musí jednat v krátké době. Churchill věřil, že když se to řekne Molotovovi a Stalinovi, že ustoupí a přestanou vyhrožovat.... „Válka může být odvrácena, budeme-li jednat ihned...“

Je zajímavé, že následující den, 25. listopadu 1947, Molotov při jednání s britským zahraničním ministrem Ernestem Bevinem, zavedl rozhovor na své oblíbené téma a to, že „Rusku je vyhrožováno!“ Bevin se tázal: „Vyhrožováno, kým?“ Bojovali jsme v minulosti deset a půl roku za svobodu. My určitě nikoho neohrožujeme. Vše, co si přejeme, je mír...“

Z Molotových obav se zdá, že on i Stalin věděli už něco o tom, že se proti Rusku něco osnuje. Tim se dá vysvětlit, že Stalin, Kominforma, ostatní komunističtí vůdci, opatrně plánovali uchopení moci nad Československem tak, aby vše bylo maskováno tím, že je to legální, a že násili nebylo použito.

Vždyť i komunistický spisovatel Ladislav Mňačko po útěku do exilu napsal ve své knize „The Seventh Night“, že „celý nekomunistický západní svět nazývá únor 1948 komunistickým pučem. Nemá pravdu. Únor 1948 způsobil základní a rozhodující změny v Československu, avšak „na oko“ absolutně legálně...“ (Svědectví o puči, s. 16-17).

Nevěřil jsem, že v případě našeho odporu proti i obbrojeným komunistům, zasáhne rudá armáda. Nevěřil jsem, že

na hranicích je soustředěna sovětská armáda. Tak smýšlel i velvyslanec L. Steinhardt, který ve zprávě do Washingtonu hlásil: „Není však žádného důkazu o soustředění sovětské armády na čs. hranicích.“ Vychytralý Stalin věděl, že při jednání s prezidentem Benešem stačí jen pohrozit zásahem rudé armády - a bez boje, bez výstřelu, „legálně“ - komunisté převzámou moc. Bohužel, nebránili jsme se a tak před světem vše „navenek probíhalo rychle a hladce, takže Amerika nebyla vůbec vyprovokována k zásahu atomovými bombami proti Sovětům. Vždy jsem věřil, že za svobodu budeme bojovat a obětovat i své životy. Nestalo se tak. Zklamali jsme. Proto zásah Ameriky se neuskutečnil. Nejsme viníci?“

Karel Kaplan ve své knize „Nekrvavá revoluce“ (sr. 168) říká, jak Zorin přiletěl dne 19. února 1948 do Prahy a tlumočil Stalinovy pokyny, zejména, „aby Gottwald požádal sovětskou vládu o vojenskou pomoc, která byla už u mad'arských hranic připravena. Gottwald neuposlechl, sovětský zásah by mocenské stlačení nejen mezinárodně, ale i vnitropoliticky značně zkomplikoval.“ Gottwald sice Stalinovu podporu náležitě využil, avšak jiným způsobem. Vysvětlím jak a čím.

Po napsání své knihy „Svědectví o puči“ jsem dostal dopis od jednoho z bývalých osobních tajemníků prezidenta Beneše o tom, že Gottwald dal dne 25. února ve 2 hod. ráno doručit prezidentovi dopis: „...předsednictvo ÚV KSČ nehodlá už dál vyčkávat a v případě, že během 25. února prezident nepřijme demisi... odmítne veškerou odpovědnost za další vývoj událostí...“ Byla to jasná výhrůžka ozbrojeného zásahu a byla hlavním důvodem prezidentova rozhodnutí...

Otázka zní: Či je to vina, že prezident, zahraniční ministerstvo a politici nevěděli o Churchillově výroku, o amerických přípravách? Snad jen komunista Clementis? Co dělalo naše velvyslanectví v Londýně? Žijí ještě svědkové, kteří by vše objasnili a vysvětlili?

Neztratili jsme tu jedinečnou historickou příležitost, která mohla změnit osud celého světa, nejen zachováním svobodného Československa, ale i rozložkou sovětsko - komunistického systému tyranie, která zavinuje stále dnešní napětí, nejistotu a výbojně akce Sovětů s cílem ovládnout celý svět? Zamysleme se nad tím právě v době třicátého výročí tragického února 1948!

*Tvým věrným, Pane,
smrt život nebere;
jen jej proměňuje
v setkání s Tebou.*

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem našim starým přátelům a známým, kteří ji ještě znali, v zármutku oznamujeme, že si všemohoucí Bůh k Sobě povolal naši drahou maminku a stařenku, paní

AGNES (Anežka) MAŇÁK, vdova po † Josef J. Maňák z Berwynu.

Narodila se 12. října r. 1896 v Louce u Lipova na Moravě, a dívčím jménem se jmenovala také Maňáková. Její manžel Josef, který ji přešel na věčnost před šesti lety (30. dubna 1981 ve svých 87 letech) - pocházel přímo z Lipova u Brna, kde se narodil 10. května 1894.

Do USA přijela ve svých 14 letech a se svým manželem a rodinou pak žila a pracovala dlouhá léta nejprve ve staré České Plzni v osadě sv. Prokopa a nakonec v Berwynu v osadě sv. Odila.

Když měla před třemi roky malý záchvat mrtvice, přestěhovala se k rodině svého syna Edy na Floridu, kde bydlila ve vedlejším domku a těšila se ze svého dlouhého životního podzimu. Zemřela tam tiše v sobotu 14. února v 11 hodin dopoledne v pozeňnaném věku 90 let.

Její tělo bylo převezeno přímo do kaple hřbitova Královny nebes v Hillside, Il., kde pak bylo pohřbeno v rodinném kruhu vedle jejího drahého manžela a našeho tatínka Josefa Maňáka, ve středu 18. února 1987.

Těm, kdo si na ni v Berwynu ještě pamatují a budou jí věnovat tichou vzpomínku v modlitbě upřímně děkujeme.

Josef MAŇÁK s manželkou Elsie, Berwyn;
Eduard MAŇÁK s chotí Mary, Florida;
Václav MAŇÁK se ženou Mary-Jane, Il. synové;
Edward, Joseph, Laura, Lynn, Steven -
vnucci a vnučky s rodinami,
a ostatní příbuzní v Československu.

HISTORICKÁ VÝROČÍ Z NAŠEHO NÁRODNÍHO KALENDÁŘE, PŘIPADAJÍCÍ NA ROK 1987

Na letošní rok připadají mnohá výročí, pojící se ke stránkám našich dějin, ať občanských, národních nebo církevních. Kterýkoliv okamžik z historie zaslouží zmínky, protože byl naplněn úsilím člověka, snahami, nadějami a uskutečněním předsevzatých idejí.

Jedním z nejpozoruhodnějších letošních jubilejů je velice dobře známý Karlův či Kamenný most v Praze. Pohnutou mostní historií se zabývalo již mnoho dějepřevců i umělců, takže na tomto místě postačí aspoň připomenout některá data. Tak hned den založení mostu v roce 1357 samotným králem a císařem Karlem IV. na Staroměstské straně. Netrvalo ani deset plných let a povodeň v roce 1367 učinila dílo obtížným, poněvadž se k následkům velké vody přidaly i jiné nehody.

Mezi třiceti sochami na mostě byla zbudována socha Václava Jáckela - sv. Anna v roce 1707, tedy před dvěma sty osmdesáti roky. S tímtož datem je uváděna socha sv. Antonína Paduánského od Oldřicha Mayera. Léta Páně 1857 postavena sem socha českého patrona sv. Václava, na paměť 25letého trvání slepeckého ústavu P. A. Klara. Zhotovil ji dle Führichova nákresu Kamil Böhm. Sochař Emanuel Max pořídil sochu sv. Kristofa ze sbírek, vedených pražským purkmistrem Dr. Vaňkou - v roce 1857.

Jak plynula voda Vltavy pod mostem, ubíraly se pohnuté události města i národa po tehdejší tepně mezi oběma částmi Prahy. Třebaže historie hovoří o nejedné z nich, proběhlo bezpočtu závažných okolností bez širší pozornosti. Ony však tvoří nemalou náplň dějů, jejichž zamlčením naopak vystupují do popředí historické mezníky.

Před šesti sty dvaceti roky byla na Hradě pražském vysvěcena památná stavba Svatováclavské kaple. V onen památný den 30. listopadu poznamenává tehdejší kanovník Beněš Krabice z Weitmile; „Je to nové a divné dílo.“ Jenom o pět let později, 1362 dal kaplové stěny vyzdobit drahými kameny - hádejte kdo? Inu, kdo jiný, než Karel IV.

Obraz tváře Páně na zlatém podkladě přivezl kdysi tentýž český velmož z Itálie a umístil ho na Karlštejně (1369). Před pět

set padesáti léty byl obraz přenesen do kaple sv. Sylvestra u sv. Víta (1437).

Zůstáváme stále na Hradě pražském: před dvěma sty sedmdesáti roky byla přistavena ke kostelu sv. Jiří barokní kaple sv. Jana Nepomuka. Byla opatřena kopulkou a zevnitř vymalována Václavem Vavřincem Reinerem, věhlasným malířem pražského baroka.

A nyní menší skok stranou: miláček Prahy, Wolfgang Amadeus Mozart komponoval „Malou noční hudbu“ před dvěma sty léty - kdoví, zda ve skladbě nejsou některé takty, zrozené za pobytu na místech mlých, na kterých umělec sklízel spontánní nadšení a obdiv svých posluchačů?

Jan X. Lohel, opat strahovský, pozdější arcibiskup pražský, opustil svět navždy v roce 1622, shodou okolností před tolika roky, kolik dní vytváří náš kalendářní rok (365). Jako opat působil na Strahově ve staroslavném klášteře od roku 1586 do 1612, označován za jednoho z nejznamenitějších a o církev nejzaslouženějších mužů, co jich znají české dějiny. Lohel se narodil v Chebu 1549, na kněze byl vysvěcen 1576. Záhy proslul jako vynikající kazatel. Pokud byl Strahov v rukách nešlechtného Jakuba ze Šternovic, klášter na Sioně málem zahynul. V té době se ho fakticky ujal Jan Lohel: denně sloužil mše, takže se útlému společenství Premonstrátů podařilo přežít ten nepříznivý čas. Jakmile se poměry změnil, Lohel jako převor zahájil restaurační a obnovné práce na budovách. Tak zachránil klášter před nevyhnutelnou záhubou. My Pražáci se hrozně pouhého pomyslení, že bychom hleděli na známé panorama bez trpělivého pomníku ve výši nad Prahou. Naše díky za neporušenost pohledu patří letošním jubilentovi. - Když byl zvolen strahovským opatem, Lohel již požíval veliké důvěry císaře Rudolfa II. - nepochybně s jeho přispěním obnovil kanonii sionskou a opravil i Mariánský chrám, jak ho dnes známe a oživil zpustošený klášter. Na počátku měl ku pomoci pouze dva věrné: jeden byl laikem, ten druhý knězem, rodem z Teplé, z města, které nemnoho dříve přivedl neúnavný Lohel k víře katolické. Záhy členů kláštera přibývalo. Díky tomu byly obnoveny i denní slavné bohoslužby a kanonické hodinky v opatském chrámu s hrobem sv. Norberta, řádového patrona. Za Lohela byl zbudován také pozdně gotický kostel sv. Rocha na strahovském nádvoří. - Před

400 léty byl Lohel jmenován generálním vikářem řádu pro Čechy a Moravu, Slezsko, Uhry, Polsko a Rakousy. Bez únavy objížděl svěcené řádové objekty a všude usiloval o zvýšení kázně. Kde bylo třeba, bez váhání obhajoval práva řádu.

Lohel je vzpomínán jako trpělivý pomocník chudých. Osobně jim donášel nezbytné denní potřeby, všelijak je podčeloval ze svého, poněvadž jeho osobní nároky prý byly větší než skromnější než těch, o které měl péči, a jako pravý kajčnick, několikrát do roka jim umýval nohy, jak Ježíš Kristus učinil apoštolům. - V roce 1598 se zasadil o vyjmutí Strahova z pravomoci biskupské, což bylo pro klášter v budoucnu velmi prospěšné. Na tomto místě však nelze rozvádět každý počin opatů, neboť každý jeho krok mířil k bohaté sklizi pro klášter. Poněvadž Lohel měl četné záruky velmožů o jejich vydatné podpoře, mohl se pustit do zmíněné opravy kostela. Přestavbou svatyně začalo opatovo XVII. století - psal se rok 1601. Všeobecný respekt ke Strahovu pak stoupal den po dni. Strahovští premonstráti byli žádáni za převory i v jiných klášteřích řádu, a všeobecně byl uznáván výchovný a životně příkladný postoj Lohelův. Před 385 roky (1602) se stal náš oslavenec sufragánem pražským; dosáhl biskupského svěcení, takže osobně mohl posvětit dokončenou přestavbu strahovského chrámu. Jak vzácná to odměna muži, který věnoval strahovskému celku tolik neohroženosti, duševních i tělesných sil. - Roku 1612 se stal dokonce arcibiskupem při metropolitním chrámu Svatovítském. Tedy před 375 roky. Jak nevzpomenout člověka všestranně zasloužilého právě letos, vážený z odstupe několika staletí, kdy řada významných dat prolíná jeho život?

Při jihovýchodním cípu náměstí na Pohořelci, přesněji ve vyústění ulice „V úvoze“, je před prvním domem staříčké, dvojramenné schodiště se sousoším Kalvárie. Dům i výzdoba pochází z první čtvrtiny XVII. století a slul „Kvestenberský špitál“. V budově byla i kaple, v poschodích řady nemocničních pokojů. Služby tam poskytovali a vykonávali patrně premonstráti ze Strahova, neboť zakladatelem charitativní instituce byl následovník arcibiskupa Lohela, Kašpar II. - Kvestenberk. Stejným datem jako předchůdce, vstupuje do letošních výročí - jenže z opačného konce. Lohel na Strahově končil, Kvestenberk začínal. Stalo se tak opět

ku prospěchu celé komunity, poněvadž Kašpar II. především dokončil to, nač Lohelovi nezbývalo času. Vedle vedení stavebních zásahů promyšleně rozhojnil dosavadní strahovské statky. Tento druhý z největších a nejzaslouženějších opatů strahovských, slul jednak horlivostí ve víře, jako její rozhodný zastánce a jeho obdivuhodná zbožnost podepřela jeho autoritu, získala mu přátele i ve světské oblasti, kteří byli nadšení Kvestenberkovým řečnickým uměním. Když byli jesuité vypovězeni z Prahy, opustil ji jak Lohel, tak i Kvestenberk. Odpurný postoj protestantských českých pánů však ničeho nezměnil na jeho smýšlení náboženském, ani národním.

Po Bílé Hoře se všichni vrátili. Kvestenberk bez prodlení pokračoval v uskutečňování svých plánů. Jedním z nich byla stavba právě zmíněného špitálu v místech, kde do konce dvacátých let našeho století stávala hospůdka „Na krásné vyhlídce“. Dokončením nemocnice dostalo se obci postrádané péče. Kvestenberk také velkoryse znovuzaváděl bohoslužby svého řádu. Překvapuje vás, že „zase“? Naše dějiny jsou plny takových opakovaných kroků, neb doba za dobou poslápávala dílo minulosti, takže bylo pokaždé zapotřebí nových, čerstvých sil a uvést věci do pořádku. Ani naše generace není bez takových problémů. - Kvestenberk velice dobře věděl, že je národu k zisku duchovnímu potřeba mnoha světců. Zasazoval se vehementně o přenesení ostatků sv. Norberta z Magdeburku do Prahy. Vymohl za tím účelem od císaře Ferdinanda II. příkaz k tomu a byl hlavním podílníkem na vřazení zakladatele premonstrátů mezi naše zemské patrony. Bylo mu při tom čelit mnoha osobním i řádovým potížím. Z nich nejzávažnější incident byl přímo v

Magdeburku, kde byl ohrožen i na životě. Všemi úskalími nakonec šťastně proplul a jeho vytrvalé úsilí bylo korunováno před 360 roky (30. dubna) kardinálem Harrashem: - sv. Norbert se ocitl v řadě se sv. Václavem, sv. Ludmilou, sv. Janem Nep. a ostatními, aby orodoval za tolikrát ušlápnutý národ. Později založil i sv. Benediktův v Praze kolej pro premonstrátské chovance a nazval ji prostě Nor; bertinou. To už mu chybělo do smrti pouze pět let. V tom časovém rozpětí však musel ještě jednou opustit Prahu a milovaný klášter, tentokráte před Švédy. Zakrátko po návratu (1639) zemřel (1640). Vyplnil bezmála tři desetiletí pilnou a bohubilou práci, ze které vzešel hojný duchovní i hmotný prospěch všem, kdo se mu nebránili. Poněvadž výsledky nezištalily za branou kláštera, těžili z nich všichni. Konec konců, Kvestenberk usnadnil cestu i svému bezprostřednímu nástupci. Po jeho smrti byl zvolen opatem Kryšpín Fuck (1640-1653), třetí z opatů kláštera, tak věčně vzpomínaných. Jeho jméno a působení však již nezapadá do rámce letošních výročí. Setkáme se s ním tedy někdy jindy.

Není úmyslem vyzdvíhat jednotlivosti doby pobělohorské, protože i bez dmýchání v oheň se nevytratí z naší historie. Budiž však vzpomenu tichého charitativního ústavu, nad nímž v Praze pravděpodobně neštěkne ani pes, třebaže se jedná o instituci na výsost prospěšnou tehdejší „Hlavě království a Matce měst“. Povězte, kdo neví o nemocnici Milosrdných bratří Na Františku? S její stavbou bylo započato před rovnými třemi sty léty. Základní kámen položil známý šlechtic, hrabě Humprecht Černín roku 1687. Již po dvou letech stavbu navštívil host nejméně vítaný, oheň. Práce se zastavily na (Dokončení na str. 14)

NOVA KRAJANSKA AUTODIENA
V BERWYNU, ILL.

K · H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermakova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitele

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

HISTORICKÁ VÝROČÍ Z NAŠEHO NÁRODNÍHO KALENDÁRE, PŘIPADAJÍCÍ NA ROK 1987 (Pokračování ze str. 13)

celých třináct let a k dokončení došlo teprve r. 1716, kdy sem byli přeneseni první nemocní. Třicet roků staré předsevzetí bylo dovedeno k cíli skrze přispěvky a podpory mnoha dobrovolníků. Špitál začínal velice skromně. Prodávával léta dosti obtížně, jakoby vyprázdněná ze všech milodarů. Vcelku neradostné počínání, jež mohla překonat jenom opravdová víra v úspěch, prosby o požehnání a neúnavná práce. Počátkem století stálo ku pomoci vedle převora jen dvacet čtyři bratří. Na konci osmnáctého věku jich bylo mnohem více, však pečovali už asi o 110 nemocničních lůžek, z nichž téměř sto bylo vydržováno z nadací obrodinců. Nadace byly úhrady léčebné péče o pacienta se vším všudy - mecenáši byli šlechticové a zámožní věřící. V roce 1731 učinil kanovník Mořic Martin nadací pro tři lůžka, pro tři nemajetné nemocné. V roce 1743 se zachoval stejně biskup hrabě Gabriel Erdödi pro jednoho chud'áka. V následujícím roce se vyznamenala jedna z nejštědřejších podporovatelek nemocnice, hraběnka Sweetsová nadací patnácti lůžek. Štědrosť - na tehdejší dobu nemalá - ji postavila do popředí ústavních příznivců. U „Milosrdných bratří“ určitě. Dvěma lůžkům upsal úhradu ze svého majetku hrabě Jan Vratislav roku 1758, v r. 1769 arcibiskup Příkladovský pro pět postelí a svatovítský probošt Strachovský učinil stejně úpisem náhrad na léčení alespoň jednoho „maroda“. Vedle jmenovaných by bylo možno uvést předlouhou řadu dobrodinců a lidumilů. Mezi nimi se v dobách novějších pak objevili mnozí lékaři, z nichž se zalesklo nejedno slavné jméno. - Určitě by nezůstalo bez zajímavosti vyčíslení ošetřovaných v nemocnici „Milosrdných“ od počátku do dneška, a srovnávat vyléčené případy s vděčností těch, kteří tam byli léčeni a ošetřováni zcela zdarma. Jak tomu bylo po roce 1948, když nemocnici snad převzalo město, nebo dokonce stát, nelze z tohoto místa soudit. Tím ovšem nemůže být potlačen hlas historie a díky ošetřených, neb žádný z nich nehodlá zahat o činnosti nenápadné nemocnice, trpělivé a houževnaté jdoucí za svým vznešeným posláním dobami pohnutými i v čase pokojném.

Josef Herman

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNA ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vdali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

5.

PRÁCE - OBĚT - LÁSKA

První Pastýřský list biskupa litoměřického J.M. Msgr. Dr. Štěpána Trochty. - 26. prosince 1947. - Vydalo Diecézní ústředí Katolické akce, v Litoměřicích 1948.

+ ŠTĚPÁN, z Božího milosrdenství a milosti Apoštolské Stolice nový biskup litoměřický, vzkazuje svému drahému duchovenstvu i všemu milovanému lidu k novému roku otcovský pozdrav, přání všeho dobra a požehnání v Pánu. Pokoj v této chvíli i po celý nastávající rok, Amen.

Draží bratři a sestry v Kristu!

Obracím se na vás pastýřským listem po prvé a Božím řízením právě na počátku nového občanského roku. Činím tak s pocitem nejhlubší odpovědnosti před Bohem i před vámi, se srdcem přepíněným odhodlanou láskou pracovat obětavě pro každého z vás, pro vaše všeobecné blaho, ale především pro váš duchovní prospěch a spásu.

Nejprve cítím povinnost projevit nejoddanější díky Jeho Svatosti papeži Piu XII. za důvěru, jež ho pohnula světití mně ubohému péči o diecézi tak ohroženou a potřebnou. Ujmu se zde z vděčnosti obětavě církevní reorganizace a pokusím se klásti trpělivě nové zaklady pro duchovní život a náboženskou obrodu.

Děkuji také vládě Československé republiky za projevenou důvěru a vynasnažím se, abych si ji svou spoluprací na zdravé obnově veřejného života zasloužil. Stejně upřímně děkuji představiteli Svaté Stolice, J.E. nejd. Msgr. Dr. Xaveru Rittrovi, za to, že mě láskyplně na biskupa vysvětil a J.E. nejd. Msgr. Dr. Josefu Beranovi, arcibiskupu pražskému a primasu českému, za to, že mě sem k vám na biskupský stolec do Litoměřic uvedl i za starostlivou péči o blaho zdejší diecéze, již mi usnadnil těžké začátky. *Zátný příklad horlivosti obou bude mi vzpruhou a povzbuzením při další práci.*

Bratrské Pan Bůh zaplať také vám, draží bratři kněží diecézní i řeholní, vám ctihodně řeholní sestry, i vám věřící, kteří jste provázeli mé jmenování i můj příchod do diecése přátelskou přízní, nesčetnými blahopřáními, obětmi a modlitbou. Obzvláštní dík za blahopřání, modlitby a dobré skutky dětí, které mi způsobily tolik radosti. Modliteb jejich nevinných srdcí si nesmírně vážím a přál bych si v nich mítí vždycky své nejobětavější pomocníky a dobré přátele. »neboť pravím vám, že andělé jejich v nebi stále patří na tvář Otce mého, jenž jest v nebesích« (Mt. 18,10).

PROZRETELNOST BOŽÍ MNE K VÁM POSILÁ ve chvíli velkého dějinného přelomu obzvláštní důležitosti, v době pohnuté, jež neměla ještě dosti času a možností vyhojiti mnohé z bolestivých ran, zasažených jí poslední hroznou válkou. Jako všude, tak i u nás hledá ještě společnost lidská v ohledu duchovním, mravním i hospodářském teprv tu pravou cestu a mnohé bude nutno ještě vykonati, nežli všeobecně zavládno zcela normální poměry, vyznačující se dokonalou právní jistotou a klidným soužitím různých skupin obyvatelstva. Tyto všeobecné těžkosti jsou právě ne území naší diecése velmi palčivé a naléhají na urychlené a zdravé dořešení. Proto, ač jsem si plně vědom, že mým nejpřednější úkolem má být obroda mravní a rozkvet náboženského života diecése, a nechci zde šetřit žádnou obětí, nerad bych se přece vyhýbal i jiným úkolům, jež přesahují rámec čistě církevní, avšak s ním úzce souvisejí a mají význam celonárodní, celostátní, ba vše-lidský.

Vždyť náboženství a jím podmíněná mravní zdatnost může a má být ve veškerém podnikání nejučinnější obrodnou silou. Proto vás prosím, draží věřící, využijte všude tam, kde jde o zájem celku, všech mravních hodnot, které jsou v náboženství tak bohatě uloženy; aby obnova našeho veřejného života byla co nejdříve a neúspěšněji dokončena. Nepochybují, že všichni, kdož usilují nezištně a dobro našeho státu a lidu, uvítají s radostí tento váš mravní přínos, a opačně, i my budeme každému ze srdce vděční, kdo bude chápat naše dobré snahy a poskytne nám přátelskou podporu.

Sumi vite nejlépe, draží bratři a sestry, že úkoly, jež nás čekají, jsou mnohé a téměř všechny stejně naléhavé. Nejnáléhavější a nejobtížnější k rychlému řešení jsou právě úkoly mravní a náboženské. Odkázán na vlastní schopnost a sílu, mnoho bych toho nedokázal a brzy bych ztratil odvahu. Myslím si však se sv. Pav-

lem, že »všechno mohu v Tom, kdož mne posiluje«, a přitom spoléhám na spolupráci svých obětavých kněží i na vaši spolupráci a vaše modlitby. Vy všichni jste již svým křesťanským charakterem povolání k obětavé práci pro království Kristovo, a kdo by se jí vyhýbal, nebyl by dobrým křesťanem, neboť »víra, nemá-li skutků, jest mrtvá« (Sv. Jak. 2,17).

A máme se lekatí početností a obtížností úkolů a obávají se nezdaru, když vy i já, když my všichni jsme povolání spolupracovat semknutě a věrně na svěřeném úseku práce pro to nejpotřebnější a nejvznešenější samou Prozřetelností Boží? Já alespoň, máje jít po stopách apoštolů Kristových a pokračovati a jejich záchranné práci, nespouštím ani na okamžik se zřetele slov, jež k nim Kristus kdysi pronesl: »Ne vy jste mne vyvolili, nýbrž já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a užitek váš aby zůstával, aby, začali byste poprosili Otce ve jménu mém, dal vám« (Jan. 15,16).

Přišel jsem k vám tedy, poslán samou Prozřetelností Boží, a nyní vás jen žádám, abyste prosili se mnou každodenně a úpěnlivě všemohoucího Otce ve jménu Ježíše Krista, aby má práce pro království Boží ve vašich duších přinesla opravdový užitek a aby ovoce této práce bylo trvalé. Nepřišel jsem za vámi, abych hledal své zabezpečení aneb své dobré bydlo, nýbrž abych s vámi spolupracoval, abych vám podle svých sil pomohl, zprostředkoval vám přátelství Boží, které činí náš pozemský život teprve spokojeným a krásným.

A když jsem tak uvažoval před Bohem a před svým svědomím, jakým způsobem by se měla rozvíjet má práce pro blaho vašich duší, tu jsem se rozhodl pro rozjímání a modlitbu učiněni programem svého arcipastýřského působení mezi vámi: *actio, sacrificium, caritas* - práci, obět a lásku. Usoudil jsem, že, jen odhodlán k plnění těchto předsevzetí, budu moci s Boží i vaší pomocí dokázat něco pro záchranu vaší diecése. Zdůrazňuji však hned, že zvolené pracovní heslo vyplývá nutně ze zvláštních potřeb této diecése. Proto je musíte přijati za své i vy; všem, mně, mému duchovenstvu i věřícím musí se státí programem budoucí plodné činnosti.

I. - ACTIO - PRÁCE

Je známo, že míra požehnání Božího je závislá na lidském přičinění. Staré přísloví praví: »Bez Božího požehnání, marné lidské namáhání.« Se stejným oprávněním však můžeme říci: bez lidského namáhání, žádné Boží požehnání. Potřebu mimořádného požehnání Božího pocítujeme dnes všichni. Stejnou samozřejmostí musí tedy pro nás být vyvinout horlivou činnost, abychom si je zasloužili.

Všeobecná potřeba práce

Hruzy válečné zničily mnoho hodnot i zařízení a nelitostná smrt skosila mnoho nadějných životů, schopných produktivní práce. Představitelé států apelují stále naléhavěji na obyvatelstvo, vybízějce je k zvýšené výkonnosti, aby byly rány co nejdříve zaceleny. To platí o celé Evropě, platí to obzvlášť o našem státě. Byla u nás v tom směru učiněna již různá mimořádná opatření.

Na území naší diecése je zvýšená výkonnost tím žádoucí, protože území toto bylo následky války ve zvláštní míře poškozeno. Ale nejen válečné škody, nýbrž i snížený stav obyvatelstva a jeho přesuny, přestavba organizace průmyslu, nové obyvatelstvo, které namnoze hledá k novým poměrům teprve svůj poměr, nové síly, které se teprve zaškolují, hledající v celkovém vývoji pracovního procesu své pravé místo, to všechno způsobuje, že jediné zvýšený pracovní výkon, poctivý postoj k práci a svědomité chápání povinnosti jako nezbytné služby celku může splnit bez velkých škod množství naléhavých úkolů. Jde snad v prvé řadě o práci na poli, v dolech i v továrnách, ale platí to v neztencené míře také o každé jiné práci zřizenců, úředníků a správních orgánů. Bez jejich pohotovosti nemohl by hospodářský stroj spolehlivě a včasné fungovat.

Po roce velkého sucha a neúrody, uprostřed bezohledné zimy vyzývavé všechny důrazně, kdož na to, mohou mítí vliv, aby hlavně ta práce, která směřuje k zabezpečení pracujícího lidu pro zimní období, byla svědomitě a neodkladně vykonána, aby veškerému obyvatelstvu byl včas a v dostatečné míře zajištěn každodenní chléb, otop a nejpotřebnější k životu. Opominouti tuto povinnost nebylo by toliko činem asociálním, nýbrž i těžkým prohrěšením proti lásce křesťanské, jež nám přikazuje účinně pomáhat bližnímu nalézajícímu se v nouzi a tísní.

A nedomnívejme se ani, že naše práce má význam jenom pro dobu přítomnou a pro dobu nejbliž následující. Tak uvažují lidé sobečtí a neprozíraví, kteří nedomyšlejší vzájemnou závislost příčin a jejich následků, kteří pro nezřízenou lásku k sobě zanedbávají lásku k celku a povinnost k budoucím pokolením. Nepochopíme-li správně velikých úkolů přítomné doby a svých závazků k nim, pak jsme opravdu pro své veliké sláni nedorostli a dějiny budou jednou proti nám zle svědčit. ...sem nesplnili, co po nás žádal hlas doby, který je hlasem Božím, že jsme nebyli mravně dost vysoko, abychom chápali svou povinnost pracovat, přihlížejíce k věčnosti. Jediné takto chápaná práce nese na sobě

rys Boží velikosti a Jeho pozhnaní.

Je to úkolem hlavně kulturních pracovníků a inteligence, aby rozpoznala správně, co je v dnešním dění mravně hodnotné, trvalé a prospěšné a přičinila se, aby veškeré kulturní, sociální a myšlenkové snažení bylo zakotveno hluboko v přirozeném mravním řádu a opřeno o vůli nejvyššího Zákonnodávce. Posláním inteligence je dáti dnešnímu revolučnímu přerodu takovou duchovně a mravní náplň, aby vedl ke skutečnému pokroku a nikoliv k nové katastrofě. Činnost vaše, pracovníci ducha, je tedy nejvyšší důležitá, a budete-li ji konat odpovědně před Bohem a dějinami, vaše práce si zaslouží od Boha i od lidí zcela zvláštního ocenění a pochvaly.

Vím, že práce je těžká, že tělesná i duševní námaha vyžaduje velkých sebezaporů. Po pádu člověka stala se pokoutou za hřích a samým Bohem nám bylo řečeno: »V potu tváře své budeš se sytiti chlebem svým« (Gen. 3,19). Měl jsem příležitost přesvědčovat se o tom hojně po celý život a hlavně za pobytu v koncentračních láborech. I půdu této diecése jsem zkropil často nejenom krůpěmi úzkostného potu, nýbrž docela i svou vlastní krví. Nikdy jsem však proti Prozřetelnosti Boží nereptal, přesvědčen, že i když nejtěžší kříže sesílá, vždy tím sleduje přece své nejvznešenější plány k mravnímu zdokonalení člověka a jeho věčné spásy.

Divejme se proto na práci jako na nejsvětější povinnost, na vyšší službu Bohu i bližnímu a staně se nám snasitelnější, ano, radostnou. Vždyť práce je vlastně nejvýmluvnějším výrazem naší lásky k bližnímu, školou, v níž se tříbí a zdokonalují charaktery, příležitostí k zadostučinování, vnitřnímu zdokonalování a opravdovým následováním božského Dělníka, Ježíše Krista. Vy všichni, kteří pracujete někdy až do úpadu, nespouštějte nikdy se zřetelě příklad Ježíše, Boha-Člověka, který si v potu tváře dobýval denního chleba a který svým Božstvím veškeru práci tak krásně povzněl a posvětil. V jeho příkladu naleznete povzbuzení a úlevu a vaše posvěcená práce, konaná ve spojení s Bohem, bude pro vás zdrojem nejhodnějších zásluh pro nebe a ustavičnou modlitbou. Vždyť ani nejjednodušší práce není bez významu pro život věčný, je-li konána s vírou a čistým úmyslem, a na místě je napomenutí sv. Pavla v tomto ohledu: »Buď že teby jíte nebo pijete nebo cokoli jiného činíte, všechno ke slávě Boží činite« (1 Kor. 10,31).

(pokračování přístě)

St. JOSEPH SOCIETY # 156 CZECH CATHOLIC UNION CLEVELAND, OHIO

Suster will give the oath of office to the officers of the 5 Cleveland Lodges of the Czech Catholic Union. National Secretary-Treasurer, Elsie M. Filous will present the 50 Year Pins.

The public is welcome. Reservations may be had by contacting Mary Ann Mahoney at 439-5388 or Joseph Kocab at 883-4760.

St. Joseph Society will honor its patron St. Joseph with the members attending a Communion-Breakfast at Our Lady of Lourdes Church, East 55th & Hamm Ave. at 9:00 A.M. on Sunday, March 15, 1987. President, James Kocian, 252-6052 is in charge.

Jos. A. Kocab

Entertainment Chairman

St. Joseph Society No. 156 Czech Catholic Union in cooperation with the Cleveland Federated Societies of the Czech Catholic Union is sponsoring a Duck or Pork Dinner and Dance on Saturday, February 28, 1987 at Czech Karlin Hall 5304 Fleet Ave., honoring 50 year members of the Czech Catholic Union.

The Voracek Catering Service will provide the food beginning at 6:00 P.M. Emil Hronek and the Karlin Brass Band will provide the music beginning at 7:00 P.M.

State Representative Ronald

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM
at Our Lady of the Mount in Cicero, Ill.
(2414 S. 61st Ave.)

ILLINOIS BENEDECTINE TO CELEBRATE 100 YEARS

Illinois Benedictine College will begin a 15-month celebration of the 100th Anniversary of its founding with a special mass Sunday, March 1, at St. Procopius Abbey, followed by a buffet for students and friends of the college in the Dan and Ada Rice Center, 5600 College Road, Lisle.

The college was founded March 2, 1887, on Chicago's near west side and relocated to Lisle in 1901.

The college has had some 11,000 alumni, and has a current enrollment of 2,425 students on the graduate and undergraduate levels. Faculty now number 77 full-time on the undergraduate level and 10 full-time in the graduate programs.

DuPage County is the home of more than half the 1,500 undergraduate students, more than two thirds of the 750 graduate students, and nearly one-third of the 6,700 living alumni of Illinois Benedictine, which is affiliated with the Catholic church.

As part of the centennial week celebration, college officials are also planning a balloon launch and historic photo in front of Benedictine Hall, on Monday, March 2, at noon. The college will close for 45 minutes starting at 11:30 a.m. when all students, faculty, staff and friends of the college are invited to participate in the launch, and to be a part of the once-in-a-lifetime photo marking the passage from one century to the next. The college will re-open just after noon to begin its second century.

The campus of 108 acres includes nine buildings that serve the needs of the students. These include four residence halls, a science building, a physical education facility, a library, a classroom and office building, and a powerhouse.

The newest addition to the campus will be the Krasa Center, a \$4.7 million project which will house the college food service, meeting rooms, and student recreation center. Construction is expected to be completed by late 1987.

From the humble beginnings of St. Procopius in Chicago on March 2, 1887, to the multi-dimensional college of today, Illinois Benedictine College has had an illustrious history.

The school was founded at St. Procopius Parish in Chicago, in the heart of what was then the Slavic community, by Benedictine monks who came from St. Vincent Archabbey, Latrobe, Pennsylvania. Their educa-

tional work began March 2, 1887, when Rev. Procopius Neuzil, O.S.B., taught the first class to two students in two small rooms of a house on south Allport Street. In addition to providing education, the school prepared young men to enter the St. Procopius Abbey as priests or brothers. By the following spring, enrollment had climbed to 43 students.

As the school grew the St. Procopius Abbey monks decided that more space was needed and they purchased the 104-acre Morris Neff farm near Lisle in 1896. The limestone Neff farmhouse is still standing on the IBC campus and is believed to be one of the oldest buildings in DuPage County.

Benedictine Hall, dedicated in 1901, is the oldest academic building on campus and houses classrooms, administrative offices and food service. From 1916 to 1971 it also was the living quarters of the Benedictine monks of St. Procopius Abbey.

The college was quite small and was combined with St. Procopius Academy through the first 70 years of its existence, educating young men as priests, teachers and scientists primarily. The college has been certified by the state for teacher training since 1934.

In 1957 St. Procopius Academy, which was a part of the college campus, began operations on its new campus north of Maple Avenue. (The high school later merged with Sacred Heart Academy and changed its name to Benet Academy.) The separation was important in the future accreditation of St. Procopius College. Accreditation of the college by North Central Association of Colleges and Secondary Schools was granted in 1958.

During the 1950s and 1960s the college grew rapidly, with freshman classes reaching 100 students for the first time. In 1968, St. Procopius College became fully co-educational with the enrollment of 44 full-time women students. Enrollment at Illinois Benedictine College is now nearly evenly divided between men and women.

The monks of St. Procopius began construction of a new abbey in 1967, across the road from the campus. The building was dedicated in 1970.

In 1970, the Abbey members accepted the recommendation of the college Board of Trustees to change the name of the college to Illinois Benedictine College, in order to achieve an identity distinct from the abbey and the high school. Today, each institution has a separate corpo-

rate entity, governing body and identity.

The current and first layman president of IBC is Richard C. Becker, Ph.D., of Oak Brook, who is in his 11th year in office. Former presidents of the college who are still living include Rev. Roman Galiardi, O.S.B., now pastor of St. Joan of Arc in Lisle, and Most Rev. Daniel Kucera O.S.B., currently archbishop of Dubuque, Iowa. Rt. Rev. Hugh R. Anderson, O.S.B., abbot of St. Procopius Abbey, is chancellor of the college.

Rt. Rev. Thomas Havlik, O.S.B., in residence at Sts. Peter and Paul Church, Naperville, and Rev. John Cherf, O.S.B., retired at the Abbey, are the living former rectors (a position equivalent to president) from earlier years.

Illinois Benedictine numbers among its alumni prominent figures in all walks of life. Some 15 bishops are alumni of IBC, including the previously mentioned Most Rev. Daniel Kucera, O.S.B., Most Rev. Andrew Grutka, bishop emeritus of Gary, Ind., and Most Rev. Daniel Ryan, bishop of Springfield, Ill.

Locally important political figures include the Honorable David Pierce, mayor of Aurora, State's Attorney of DuPage County James E. Ryan, and DuPage County Clerk Gary King.

Numerous IBC graduates have followed careers in education, including Roger Wanic, principal of Lisle Junior High School, Lawrence Sak, principal of Joliet Catholic High School, Rev. Ronald Rigovsky, O.S.B., principal of Benet Academy, Lisle, and Joseph Dalpiaz, principal of Hinsdale South High School.

Noted business leaders who are graduates include the former chief executive officer of Pittsburgh Plate Glass, J. Earl Burrell; John Wilson, president of Irvine Associates, Chicago, and Leo J. Kappell, Wauwatosa, Wisconsin, president of Wisconsin Steel and Tube Company.

Numerous doctors, dentists, veterinarians and scientists completed their undergraduate work at IBC and include Joseph Siebert, M.D., of Downers Grove, former president of the medical staff at Good Samaritan Hospital, and Thomas Appelquist, Ph.D., chairman of the department of physics, Yale University, New Haven, Ct.

Among IBC's many graduates who chose military careers is Lt. Gen. (ret.) William Rolya of Alexandria, Va.

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

U.S. PRODUCTIVITY AND THE TRADE DEFICIT

Probably one of the most serious problems facing the U.S. today is our foreign trade deficit. While political leaders and opinion molders agree on the seriousness of the problem, they disagree on the solution.

One solution which makes sense to us, however, is the need to improve American productivity. Productivity is the relationship between the output of goods and services and the input of

labor, materials and money. Simply stated, productivity measures the quality of goods and services produced per hour of paid work time.

Many American business and political leaders are convinced that it is the decrease in U.S. productivity, that ratio of output to input, that is primarily responsible for our large trade deficit.

After World War I the United States became the world leader in productivity. Per employee man-hour we produced two or three times as much as other major industrial nations - and we prospered mightily.

In the post World War II period, from 1948 to 1955, the average growth in productivity was 3.4 percent per year. For the next decade it slipped to 3.1 percent annually. From 1965 to 1973 it dropped further to an average of 2.3 percent a year. From 1973 to 1977 it was only 1 percent and from then until about 1983 it has been nearly zero, with

essentially no growth in productivity.

Fortunately, it is now back up to nearly 2 percent a year, but contrasted to Japan's annual productivity growth rate of over 6 percent a year, one can begin to see why we are buying Japanese products instead of American-made. Productivity plays a direct part in determining selling price.

Let's see if we can't explain with an illustration what we mean by productivity, and at the same time demonstrate how prices can be decreased while wages are increased.

Let's assume a worker is employed in a small factory making parts for automobiles. He operates a machine which forms dashboards from plastic and turns them out at the rate of ten an hour.

Now let's further assume the company asks him to increase his productivity from 10 to 15 dashboards an hour, in return for which the firm will increase his pay

from \$9 to \$12 an hour. Let's analyze what happened here.

At \$9 an hour the worker was producing 10 dashboards at a unit labor cost of 90 cents each. When he increased his output to 15, even though his wage was increased by 33 percent, his unit labor cost decreased to 80 cents.

It is obvious that the increased productivity made possible the wage increase and lowered the cost of production. It could now be sold for less; it became more competitive and sales would increase.

This is precisely the process which the Japanese have used to "target" our various markets. While they have been increasing their productivity by 8 percent a year, we have been plodding along at a much lower rate of increase.

At the same time, we have been increasing wages. The only justification for wage increases in an increase in labor productivity.

American Artists Protest Arrest of Jazz Section

New York, NY - Twenty-six leading American writers, artists and musicians joined today to call on the Czechoslovak government to cease prosecution of the Executive Committee of the Jazz Section and to restore its legal existence. The petition, signed by American writers such

as E.L. Doctorow, Arthur Miller, Toni Morrison, Susan Sontag, William Styron, John Updike and Kurt Vonnegut, and by prominent jazz musicians such as Dave Brubeck, Gil Evans, Tommy Flanagan, Mel Lewis, Wynton Marsalis, Gerry Mulligan, Sonny Rollings, Billy Taylor and Cecil Taylor, stated that "the arrest of the Jazz Section members has already tarnished the image of Czechos-

lovakia as a country that promotes and supports jazz music; a conviction, however, would cause irreparable damage to the state of culture in Czechoslovakia."

The Jazz Section, which is a member of the International Federation of Jazz Musicians and is affiliated with UNESCO, has won an international reputation for its role in stimulating musical and cultural activities in Czechoslovakia since the early 1970s. Since 1985, however, the Jazz Section has come under increasing attack by the government. In September 1986, the Executive Committee of the Jazz Section - Karel Srp, Josef Skalnik, Vladimir Kouril, Tomas Krivanek, Cestmir Hunat, Milos Drda and Vlastimil Drda - was arrested. The petition claims that the government's attempts to dissolve the Jazz Section "can only be viewed as a violation of Czechoslovakia's commitments under international agreements, particularly the Helsinki accords."

The text of the petition follows:

Petition on Behalf of the Jazz Section

As American writers, artists and musicians concerned with freedom of artistic expression around the world, we were greatly disturbed of the Jazz Section in Czechoslovakia - Karel Srp, Josef Skalnik, Vladimir Kouril, Tomas Krivanek, Cestmir Hunat, Milos Drda and Vlastimil Drda. As artists, we see jazz not only as an American art form, but as an international language meaningful to many cultures.

The Jazz Section, which is a member of the International Federation of Jazz Musicians and is affiliated with UNESCO, has won an international reputation for its role in stimulating musical and cultural activities in Czechoslovakia. We look forward to increased cultural exchanges with groups such as the Jazz Section as part of the cultural exchange agreement that was signed in 1986 by the United States and Czechoslovakia. The arrest of the Jazz Section members has already tarnished the image of Czechoslovakia as a

country that promotes and supports jazz music; a conviction, however, would cause irreparable damage to the state of culture in Czechoslovakia.

The Czechoslovak government's attempts since 1985 to dissolve the Jazz Section can only be viewed as a violation of Czechoslovakia's commitments under international agreements, particularly the Helsinki accords. We therefore join our British colleagues in urging the Czechoslovak government to cease prosecution of the Jazz Section and, most importantly, to recognize and restore its legal existence as part of the Union of Musicians.

Edward Albee
Joan Baez
Dave Brubeck
Hortense Calisher
E. L. Doctorow
Gil Evans
Tommy Flanagan
Max Gordon
Nat Hentoff
Mel Lewis
Wynton Marsalis
Arthur Miller
Dan Morgenstern
Toni Morrison
Gerry Mulligan
Robert Rauschenberg
Sonny Rollins
Gunther Schuller
Susan Sontag
Frederick Starr
Rose Styron
William Styron
Billy Taylor
Cecil Taylor
John Updike
Kurt Vonnegut

THE WHITE HOUSE

Office of the Press Secretary

For Immediate Release

January 26, 1987

STATEMENT BY THE PRESIDENT

The Follow-Up Meeting of the Conference on Security and Cooperation in Europe (CSCE) resumes its important work tomorrow in Vienna. It is charged with taking stock of developments in the "Helsinki process" and with charting the path ahead.

The United States has worked energetically and in concert with our NATO Allies to support full implementation of the Helsinki Final Act. All CSCE states must fulfill their commitments if we are to realize the promise of a more secure peace with respect for human rights and with greater cooperation among all the peoples of Europe and North America.

Progress has been achieved in some areas, but the human rights situation within the Soviet Union and other nations of Eastern Europe remains tragic. The resolution of some prominent individual cases is welcome, and we hope it will continue. However, sporadic gestures must be expanded into universal practice. Our attention must not be diverted from the severe abuses of human rights that persist. During the last round of the Vienna Meeting, the United States and other Allied delegations documented in detail failures by the Soviet Union and its Warsaw Pact allies to keep their Helsinki promises, particularly on human rights.

Looking ahead, the United States continues to believe that the credibility of the CSCE process depends on fulfillment of commitments already undertaken. We seek signs that the East is prepared to take actions -- and not just offer words -- to solve such problems as the treatment of Helsinki Monitors and other political prisoners, divided families and spouses, persecution of religious believers, denial of the right of emigration, and radio jamming. Significant progress on these issues would establish the basis for a constructive and balanced outcome at Vienna. Such an outcome would not only give renewed impetus to the Helsinki process, but also mark a welcomed step forward in overall East-West relations. I have instructed Ambassador Warren Zimmerman, Chairman of the United States Delegation, to work toward these important goals.

CLEVELAND DISTRICT ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS

Annual Benefit Card Party

SUNDAY APRIL 5, 1987

Our Lady of Lourdes School Hall

3398 E 55th Street

1:00 P.M. Tickets at Door
or Anna Cisar ☎ (216) 883-4760

ALL PROCEEDS TO

NEPOMUCENUM & CZECH BENEFACTIVES